225

உ

கடவுள் துணை.

சர்வ விரத மகிமை கொத்து.

இவை

புல்லம்பாக்கம் உபாத்தியாயர்,

ரா. முருகேச முதலியாரவர்கள்

உத்திரவின்படி,

...ணி விலாசம் பிரஸில்

...சப்பட்டது.

...1924 காபிரைட்.

O2:414
N24
181366

உ

கடவுள் துணை.

இந்துக்களின்

சர்வ விரத மகிமை கொத்து.

ரிஜிஸ்டர்

காபிரைட்.

இவை

புல்லம்பாக்கம் உபாத்தியாயர்,

ரா. முருகேச முதலியாரவர்கள்

உத்திரவின்படி,

சென்னை.

வாணீ விலாசம் பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1924.

உ

கடவுள் துணை.

காப்பு.

மருதிமதியுலகு பார்மிசையோர்க்கெல்லாந்
தருமநெறிவிரதந் தனைச்சாற்றக்-கருதியிடு
துங்கவெழுத்தைந் துபொருள் சுந்தரற்பொற்செஞ்ச
கங்கைசுதன்றந்திமுகன்காப்பு. [டையிற்

கிருஷப் பிறப்பின் மகிமை.

ஸ்ரீமந்நாராயணன் பூமிபாரந்தீர்க்கும் பொருட்டுத் துவாரகையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணவதாரஞ் செய்திருந்தபோது பதினாயிரம் கோபிகைகளின் வீடடைந்து லீலாவிநோதனாயிருந்தார் அப்பொழுது நாரதபகவான் எம்பெருமானை நோக்கி சுவாமி தாங்கள்பதினாயிரம் கோபிகைகளைவைத்துக் கொண்டிருக்கின்றீர்களே அதில் அடியேனுக்கு ஒருஸ்திரீயைக்கொடுக்கக்கூடாதா என்று கேட்டனர்.

அதற்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் நானில்லாதிருக்கின்ற வீட்டிலிருக்கும் கோபிகைகளை நீ அழைத்துக்கொள்ளென்றார் நாரதர் அப்படியே வீடுகள் தோறும் நுழைந்து பார்த்தார் எல்லா வீட்டிலும் கண்ணபிரான் இருக்கபார்த்து எம்பெருமான் இல்லாதவீடுகிடையாதென்றுதெளிந்து வெட்கமடைந்தவராய் மறுபடியும் பரமபதநாதனை அடைந்து சுவாமி அதுகளெல்லாம் எனக்குத் தேவையில்லை உமது அழகுபொருந்திய சரீ

ரத்தில் எனக்கு மிகுந்த ஆசையிருக்கிறபடியால் நான் பெண்ரூபங்கொண்டு உம்முடனே சுகித்திருக்க வேண்டுமென்றார். அவ்வாறு கூறினதைக்கேட்ட கிருபாநிதியாகிய ஸ்ரீ கண்ணபிரான் நாரதரை யமுனா நதியிலே ஸ்நானஞ் செய்யென்றார் அப்படியே நாரதர்ஸ்நானஞ் செய்த மாத்திரத்தில் ஒரு அழகிய பெண் உருவத்தை அடைந்தார். அந்தப் பெண்ணுடனே அறுபது வருஷம்பகவான் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கவே அந்த அறுபது வருஷத்தில் அறுபது பிள்ளைகள் பிறந்தன. பிரபவ என்று முறையே பெயரிட்டார்கள் பிறகு நாரதர்பிள்ளைகளைப்பெற இனி என்னால் முடியவில்லை என வேண்டவும். ஸ்ரீ சர்வேஸ்வரன் கிருபைகூர்ந்து அவரை மறுபடியும் நதியில் ஸ்நானஞ் செய்யச்சொன்னார். அப்படியே ஸ்நானஞ்செய்து நாரதர் பழய ஆண் உருவத்தை அடைந்தார் அந்தப்பிள்ளைகள் பிரபவமுதல் அக்ஷயவரையில் உள்ள தமிழ் வருஷப்பெயர்களை அப்பிள்ளைகள் திருநாமமாகக் கொண்டதினால்' இக்காலத்தும் அவர்கள் அப்பெயர்களை கொண்டாடியதுபோலவே நாமும் அந்தபெயர்கொண்டு வருஷப் பிறப்பென்று கொண்டாடுகிறோம்.

வருஷப் பிறப்பின் மகிமை

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ வரலக்ஷ்மி நோன்பின் விரத மகிமை.

நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய ஸௌனகாதி முனி
வர்களிடம் சூதமகாமுனிவர் வர, ரிஷிகள் எதிர் கொ
ண்டழைத்து சோடசவுபசாரங்களுஞ்செய்து நமஸ்கரி
த்து சுவாமி! உலகத்தில் மும்மூர்த்திகளின் தொழில்க
ளாகிய சிருஷ்டி யாதியவைபோன்ற தொழில்களை ந
டத்துபவ னரசனுதலால் அவ்வரசரது செல்வம்போ
லுஞ் செல்வத்தை யடையத்தக்க விரதமுளதேல் அ
தைத்தேவரீர்சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்டுக்கொண்
டனர். அம்முனி சிரேட்டர், ஏ முனிவர்காள்! ஆதியில்
ஸ்ரீகைலாயத்தில் காளகண்ட திரிநேத்திரராகியபரமே
ஸ்வரரைபரமேஸ்வரிவணங்கி, சுவாமி பெண்களுக்குச
ர்வபாக்கிய முண்டாக்கத் தகுந்தவிரதமொன்று அரு
ளவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க, பரமேஸ்வரர்! ஸ்திரீ
கள்நற்கதிவேண்டில், விரதங்களுள் சிறந்த ஸ்ரீவரலக்ஷ்
மீ விரதமொன்றுளது. அஃது ஆடிமீ பூர்வபக்ஷம்,
வெள்ளிக்கிழமையதினம் அநுட்டிக்கவேண்டுமென,
தாக்ஷாயணி, ஓஸ்வாமி! அந்த வரலக்ஷ்மி விரதமகிமை
என்ன? அதற்குவிதியாது? எந்த தேவதையை பூஜித்
தல்வேண்டும்யாரால்கொண்டாடப்பட்டதுஇவைகளை
விபரமாய்சொல்லவேண்டுமென நமஸ்கரிக்கவும், பிஞ்

ஞகன் திருவுளமகிழ்ந்து சொல்ல அதைஉங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் சாவதானமாய் பயபக்தி சிரத்தையுடன் கேழ்க்கக் கடவீர்கள் என்று சொல்ல ஆரம்பித்தார். ஓமுனிசிரேட்டர்களே! மஹாவளமைபொருந்திய மகதநாட்டிற் சேர்ந்த குண்டினபுரமென்னும் பட்டணத்தில் அதியுத்தம சத்தியசம்பன்ன சிகாமணியாகிய பிரம்மகுல சைத்ரதரற்கு சாருமதி யென்னும் பத்னி சகல நற்குண நற்செய்கைகளுடன் கற்பில் வழுவாது மிகவும் தாரித்திரத்தை அனுபவித்து வருங்கால் ஆவளிருக்கும் நேர்மையை உலகமாதாவாகிய ஸ்ரீ சாட்சாத்லக்ஷ்மி திருவுளமகிழ்ந்து அவள்கினவில் தோன்றி ஏ பத்னி! இந்தஆடிமீ பூர்வபக்ஷ சுக்ரவாரதினம் என்னை பூஜிப்பையேல் நின்கவலை நீக்குவோமெனச் சொல்லிமறைந்தனள். சாருமதி, திடுக்கெனவிழித்து சுற்றுமுற்றும் பார்த்துத் திகைத்து ஏதுந்தோன்ருது மயங்கி தன் மாமஞர், கணவன், அண்டையயலார் முதலானவர்களுக்குத் தான் கனவில் கண்டதைப்புகல அதற்கவர்கள் சுபம்தானென்று இந்த ஆடிமீ இந்த விரதம் அவசியம்அநுஷ்டிக்கத்தான் வேண்டுமென்ருர்கள்.

இதைக் கேட்டிருந்த மற்ற பெண்களும் சாருமதியும் ஆனந்தமடைந்துபூர்வபக்ஷசுக்ரவாரதினம் உதயத்தில் தீர்த்தமாடி ,சித்திரவஸ்திரங்களுடுத்திதிவ்யாலங்கிர்தராய் யாவத்திராளும்சாருமதி மனைக்குவந்து ஒருங்குசேர்ந்து கோமயத்தால் நிலமெழுகு மண்டபமியற்றி, வாழை, கமுகு,தெங்கு முதலானதுகள் நாட்டி, சகலவிததோரணங்களாலலங்கரித்து ஆலங்கொழுந்து, மாங்கொழுந்து,வில்வக்கொழுந்து,அரசங்கொழு

ந்து, மஞ்சட்கொழுந்து முதலியதுகளால் கலசம் வைத்து அந்திவேளை வந்ததும், சாருமதியும் மற்ற ஸ்த்ரீகளும் அதிக பயபக்தியுடன் சோடச உபசாரங்கள் செய்து, ஸ்ரீ வரலக்ஷ்மி தேவியை ஆவாஹனஞ்செய்து, காதோலை, கருமணி, சிப்பு, வளையல் வாம் ஊதிரவ்யங்கள், அக்ஷதை, பத்திரபுஷ்பங்கள் சாற்றி. சுத்தோதகங்கள் வைத்து, தேங்காய்களுடன் பற்பல கனிவர்க்கங்களும், பாயசம், நீர்மோர், இளநீர் முதலியதுகளும், ஒன்பதுயிழையுள்ள பட்டுக்கயிரும், யாவரும் வைத்து பற்பல பத்திரபுஷ்பங்களால்பூஜித்து, பட்டுக்கயிற்றை யாவரும்,கட்டி அக்ஷதையிட்டு தூபதீபாராதனைகள் செய்து,பிரதக்ஷணம் வந்து பூமியில் விழுந்து நமஸ்கரித்து பயபக்தியுடன் கும்பிட்டுநிற்கவே செங்கமல நிவாசினியாகிய ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மியும் பிரசன்னையாய்ஓ! பெண்களே!நீங்கள் அனுஷ்டித்த இவ்விரதத்தினால்மிகவும்ஆனந்தமடைந்தேன். உங்களுக்கு வேண்டும்வரங்களைக்கேளுங்களெனவே அவர்கள் ஓ அம்மணி!உலகமாதாவே!இவ்விரதத்தை இச்சுபதினத்தில்மிகவும்பக்தியுடன் அனுஷ்டிக்கும்உத்தம ஸ்திரீகள்இகத்தில்அஷ்டைஸ்வர்யங்களடையவும், பரத்தில்நித்யானந்தப் பெருவாழ்வையடையவும்கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று வேண்டிப்பணிய, ஸ்ரீ வரலக்ஷ்மியும் அப்படியே யாகுகவென்று வரமளித்து அந்தரத்தியானமாயினாள்.பிறகு மற்ற ஸ்திரீகள் அம்மையை பலவாறு துதித்துபுகழ்ந்துக்கொண்டே மனைக்கேகினார்கள். பிறகு சாருமதி தனக்குற்ற செல்வங்கள்மென்மேலும் பெருகி தன் மாமனார், மாமியார்புருஷன்முதலிய பந்துவர்க்கங்களுடன்இந்த விரதத்தை வருடந்தோறும் அநுஷ்

டித்து புத்ரபவுத்ர பாரம்பரியமாய் வாழ்ந்து சுகித்திருந்தார்கள் என்று சொல்லி சூதமுனிவர் தன்னிருப்பிடம் சென்றனர். ஆகையால் வருடாவருடம் ஆடிமீ பூர்வபக்ஷம்சுக்ரவார சுபதினத்தினன்று வரும் இந்தஸ்ரீ வரலக்ஷ்மி விரதத்தை தப்பாமல்சகல வருணத்தாரும் தத்தம் குடும்பஸ்திரீகளால் அநுஷ்டிப்பரேல், சாருமதியடைந்த அஷ்டைஸ்வர்யங்களையும் பெற்று முடிவில் நித்யானந்த பேரின்பசுகத்தையடைவார்கள். சத்தியம்! சத்தியம்!!

வரலக்ஷ்மி நோன்பின் விரத மகிமை முற்றிற்று.

விநாயகர் சதுர்த்தி விரத மகிமை.

விநாயகர் துதி.

உள்ளமெனுங்கூடத்திலூக்கமெனுந்தறிநிறுவியுறுதியாகத், தள்ளரியவன்பென்னுந்தொடர்பூட்டியிடைபடுத்தித்தறுகட்பாசக், கள்ளவினைப்பசுபோதக் கவளமிடகளித்துண்டுகருணையென்னும், வெள்ளமதம்பொழிசித்திவேழத்தைநினைந்துவருள்வினைகடூர்ப்பாம்.

ஸ்ரீ விநாயகக்கடவுள் முன்னொரு கற்பத்தில் பிரமதேவன் கொட்டாவியில்உதித்த சிந்தூரன் என்பவனைச் சம்மாரஞ் செய்யும் பொருட்டுக் கஜானனன் மூர்த்

தியாய்அவதரித்ததினம் ஆவணிமாச பூர்வபட்சசதுர்த்தி. இந்தநாளில் சிவபிரானும் உமாதேவியாரும்அக்கடவுளைப்பூசித்ததினாலும், இன்னாட்டில்யாவரும் வருடந்தோறும்ஆவணிமாச பூர்வபக்ஷசதுர்த்தியில் விநாயகர் விரதம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஆகையால் அன்றைத்தினம்காலையில் எழுந்து, ஸ்நானஞ்செய்து, நித்யானுஷ்டானம் முடித்துக்கொண்டு, அபிஷேகம், அலங்காரம், அருச்சனை, நிவேதனம், தூபம், தீபம் இவைகட்கு வேண்டிய பொருள்களைச் சேகரித்து ஓர் பூஜை இடம் அலங்கரித்து, பரிசுத்தமான இடத்து [மண்] எடுத்து, அதில் வேர், கல், செல், முதலிய ஜெந்துக்கள் இல்லாமல் ஆராய்ந்து, அதனைப் பிசைந்து, சிற்பநூல் விதிப்படி விநாயகப்பெருமான் திருவுருவம் அமைத்து, பின் கலசந் ஸ்தாபித்து, கலச பூஜை செய்து அக்கலசத்துக்கு மேற்கில் முன் வீட்டில் இருக்கட்ட விநாயகரையும் மற்றொரு பீடத்தில் பிருதிவி [மண்] மூர்த்தியையும் எழுந்தருளச் செய்து ஆகமவிதிப்படி பூசித்து, ஜெபிக்க வேண்டிய முறைப்படி மந்திரங்கள் ஜெபித்து ஆகாரம் நித்திரை முதலியவைகளை நிக்கிரகித்தாவது, முதனாள் மாத்திரம் உணவையொழித்து மற்ற நாட்களில் பால், பழம், அவிசு இவற்றில் ஒன்றைப் புசித்துக்கொண்டாவது, இச்சதுர்த்தி தொடங்கிப் பின்வரும் பூர்வபக்ஷ சதுர்த்தி வரையிலும் அனுஷ்டிக்க வேண்டும், அப்படி அனுஷ்டிப்பவர்கள் சகல நன்மைகளையும் பெறுவார்கள். அறுச்சனைக்கு மாசிபத்திரி, வில்வம், நொச்சி, நாயுருவி, கத்தரி, வன்னி, அலரி, காட்டாத்தி, எருக்கு, மருது, காந்தி, மாதுளை, தேவதாரு, மரு, நெல்லி

சிறுசண்பகம், பாதிரி அறுகு ஆகியஇருபத்தொருவி தமானபத்திரங்கள் உரியவை. அன்னதானம் இருபத்தொரு பேருக்கு எவ்வளவும் குறையாமற் செய்ய வேண்டும். இந்த விரதம் அனுஷ்டிப்பதற்குக் காரணமும் கிரமமும் இங்குச் சுருக்கிச் சொல்லினேம். இவை பார்க்கவ புராணம் என்னும் விநாயகபுராணத்தில் உபாசனகாண்டத்தில் 15-வது உமையம்மை உபாசித்த படலத்திலும், லீலாகாண்டத்தில் 3-வது கஜானனர் திருவவதாரப்படலத்திலும் விரித்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனல் அவர்கள் சக்திக்கு தக்கவார் அனுஷ்டித்தல் நலம்.

விநாயகர் சதுர்த்தி விரத மகிமை முற்றிற்று.

ஆயுத பூசை என்ற நவராத்திரி விரத மகிமை.

நைமிசாரண்ணிய முனிவர்கள் ஓர்காலத்தில்சூத முனிவரைக் கண்டு ஆசனமளித்தன் முதலிய சோடசோபசாரஞ்செய்து வணங்கி, ஐயா! உலகத்தில் மும்மூர்த்திகளின் தொழில்க ளாகிய சிருட்டியாதிபவை போன்ற தொழில்களை நடத்துபவனரசனுதலால்அவ்வரசரது செல்வம்போலுஞ் செல்வத்தையடையத்தக விரதமுளதோ அதை அடியேனுக்கு சொல்லவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டனர்.

அம்முனிச்சிரேட்டர், ஒ முனிவர்களே! கிரேதா யுகத்தில் சத்துருவை ஜெயித்து மிக்க பெருமையோடும் அரசாண்டிருந்த சுகேது என்னுமோரரசனவன் மேகம், பிறை, வில், வேல், குமிழ், வள்ளை, முத்

தம், தொண்டைக்கனி, கமுகு, மூங்கில், காந்தள், சுவர்னமலை, ஆலிலை, நூல், வாழை, அலவன், வரால், தாமரை முதலிய வுவமைகளுக்கு மேற்பட்ட அவயவ ரூபியாகிய சுவேதி என்னுந் தனது பெண்சாதியுடன் சுகமாகவாழ்ந்திருந்த காலத்து, அவ்வரசனது பிதிர் வர்க்கத்தரசர்களின் கஷ்டத்தால் மிக்க கோபங்கொண்டவனாய் இரதகஜ துரகபதாதியர்களாகிய பெருஞ் சேனையோடு சென்று அவர்களோடு போர்செய்து தோல்வியையடைந்து தனதிராச்சியத்தைவிட்டு மனைவியுடன் காட்டில்வாசஞ் செய்து வருநாளில், இவ்வரசன் பகைவர்விட்ட அத்திர சத்திரங்களாலுண்டாகிய கஷ்டத்தினாலும், பசியினாலும், விசனத்தினாலும், வியாதியுடையவனாய் நடக்கச் சக்தியுமின்றி யிருந்தபோது மனைவி யானவள் விசனமுற்றவ ளாயினுந் தளருமல் தன் புருஷனைத் தலைமேலுந் தோளின்மேலும் முதுகின் மேலுஞ் சுமந்து திரிந்து காய்கனி இலை முதலியவற்றைதின்றுசீவனஞ்செய்துக் கொண்டிருக்கும்போது பஞ்சவடதீர்த்தமாட வந்த ஆங்கீரசமுனிவர் அவ்விருவர் வருத்தப்பாடுகளைப் பார்த்து சகிக்க மனமில்லாதவராய் அருகேசென்று அச்சுவேதியை, அம்மே! உம்மைப்பற்றி யோசிக்கும்போது சர்வயோகபோகாதிகளைத் துரந்தவராகக் காணப்படுகிறதன்றி நிர்மானுஷியமான இக்காட்டில் சஞ்சரிப்பவராகக் காணப்படவில்லையாதலால் உள்ளபடி யுமது சங்கதிகளை சொல்வையானல் உமது வருத்தமுழுதுஞ் சூரியனைக்கண்ட பனிபோலொழியத் தக்க வுபாயத்தைத்தைச் சொல்லுகிறேன் என அச்சுவேதி யவ்வளவே யாவுஞ்சொல்லிப் பெருங்காற்றினல் விழும் வேரற்ற மரம்போல்

அளவிலாத் துன்பத்தினல் அம்முனிவரது சிறப்புற்ற பாதங்களில் வீழ்ந்து சொல்லியதை யம்முனிவர் நல்ல வசனங்களால் நீக்கித்தானேவேண்டிய சாமான்களை யெல்லாஞ் சேகரித்து அப்பஞ்ச வட தீர்த்தக்கரை, உருத்திரன், விஷ்ணு, பிரமன் என்னுமூவரது மனைவியராகிய உருத்திரி, இலச்குமி,சரஸ்வதியென்னு மூவர் வாசஞ் செய்கிறவிடமாதலால் அங்கிவர்களோடுசென்றந்தத்தீர்த்தத்தில் அச்சுவேதியை நீராடச்செய்துதானுநீராடி நித்தியவிதிகளை யெல்லாமுடித்துக்கொண்டு குங்குமம், அகில், கஸ்தூரி, கருப்பூரம், சிவப்பு வஸ்திரம், முதலிய பொருள்களோடு கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ என்னுநால் வகையாகிய பலதிவ்ய புட்பவகைளும் பழ முதலிய நிவேதனப் பொருள்களும் அருகிருக்க வேதவிதிப்படி புரட்டாசிமாத பூர்வபட்சப் பிரதமை முதல் திரிதிகை வரையில் உருத்திரியையும், சதுர்த்திமுதல் சஷ்டிவரையில் இலச்குமியையும், சப்தமிமுதல் நவமி வரையில் சரஸ்வதியையும், பூசிக்கச்செய்து தசமிதினத்திற் புனர்ப்பூசைசெய்து முடித்துவைத்தனர்.

பின்னர் அதுமுத லச்சுவேதி அம்மூவரது அனுக்கிரகத்தால் கருப்ப முண்டாய் பத்தாயாதம் கோடி சூரிய பிரகாசம்போலே வோராண்பிள்ளையைப் பெற்றனள். அப்பிள்ளை சூரியப்பிரதாபன் என்னும் பெயரிடப்பட்டு அம்முனிவரது கிருபையினல்சகலவித்தைகளிலுஞ் சிறந்தவனய் தம் பகைவர்மேற்சென்றுபோர்செய்து வெற்றியடைந்து மாதா பிதாக்களுடன் தனது நகரத்தார் கண்டு ஆனந்தமுற புகழ்ந்து துதிக்கச் சென்று பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொண்டு குறைவற

வாழ்ந்திருந்தனன். எனவருளி விடைபெற்றுச் சென்றனர். அது முதல் இப்பரதகண்ட வாசிகளாகிய பலருட் சிலர் விதிப்படி உருத்திரி முதலியோரைக் கலச ஆவாகனஞ்செய்து நவமிவரையி லனுட்டித்து வருகின்றனர், சிலர் சப்தமியில் வருகிறமூலநக்ஷத்திரமுதல் அனுட்டித்து வருகின்றனர், பலர் நவமிதினத்தில் உருத்திரிக்குரிய ஆயுதவகைகளை வைத்துப் பூசிப்பதினால் ஆயுத பூசையென்றும், இலக்குமிக்குரிய சுவர்ன ரத்தினங்களை வைத்துப் பூசிப்பதினால் இலக்குமிபூசையென்றும், சரஸ்வதிக்குரிய புத்தகமுதலிய சாத்திரங்களை வைத்துப்பூசிப்பதினால் சரஸ்வதிபூசை யென்றுஞ்சொல்லுவார்கள். இது போக மகிடாசூரனென்பவனைச் சங்கரிக்கும் பொருட்டு உமாதேவியார் தமது கலாம்சம் பெற்ற அஷ்டலக்ஷ்மிகளையும் தினம் ஒவ்வொருவராக முன்னரனுப்பி, அவர்கள் தோல்வியுற்ற பின்னர்த் தாமே ஒன்பதாவது நாள் போர்க்கோலம் புனைந்து சென்று சங்கரித்தனரென்பது குறித்து, அவ்வைதிகத்தின்படி ஒன்பது தினங்களிலும் அம்மையாரைப் பூசித்துக் கொண்டாடுவது முண்டு.

பத்தாநாளாகிய கடைசிதினம் விஜயதசமி யன்றைக்கு வித்தியாரம்பம் பண்ணுவதற்கும், வித்தியாப்பியாசஞ் செய்த பெரியோர் வித்தியாதாரணை செய்வதற்கும், ஆயுதவித்தை யறிந்தவர் பழகுவதற்கும், ஆயுதவித்தை யறியாதவர் தொடங்குவதற்கும் முக்கியமான நாளென்று சாக்தேய தந்திரத்திற் சூதரால் நைமிசாரண்ணிய வாசிகளுக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்விரதம் சரியையிற் சிறந்த கிரியையும், கிரி

யையிற் சிறந்த பத்தியோகத்தையும், யோகத்திற்சிறந்த பக்தி ஞானத்தையும் அடைவதற்கேதுவாயு முடியும். அந்த ஞானமே முத்திக்கேதுவாமாதலால், சரியைமுதலிய மூன்றினாலுண்டாய பத்தியின் மிகுதியே சாமாதிகளைத் துரத்தி மோட்ச சாதனமாகிய ஞானமாய் முடியுங்காலத்தன்றி, சரியை முதலிய மூன்றும் பயனிலவாய் முடியாவாதலின், விரதமுதலியவை யாவராலும் அநுஷ்டிக்கத் தக்கவையே யாமென்க.—சுபம், சுபம்.

தீபாவளி ஸ்நான மகிமை.

பஞ்ச பாண்டவர் பன்னிரண்டு வருடம் வனவாசஞ் செய்தபோது, ஸ்ரீ கண்ணன் தன்னெதிர்ப்பட்ட பீட்மரோடு அவர்களைக் காணும்படி போகத் தருமபுத்திரர் பலவித வுபசாரஞ்செய்து தம்பிமாரோடு வணங்கிச் சுவாமி அடியேன் படும் வருத்தப்பாடுகளனைத்து நீங்கிச் சுகப்படத்தக்க வழிவுளதேல் அவற்றைக் கிருபைகூர்ந்து சொல்லவேண்டுகின்றேன் என, அதற்கு ஸ்ரீ கண்ணபிரான் பீட்மரை நோக்கி, யான் அதிதீவிரமாக துவாரகாபுரிக்குப் போகவேண்டும் ஆதலால் நீரிங்கிருந்து தருமபுத்திரருக்குக் சொல்லவேண்டு வனவற்றைச் சொல்லிப் பின்செலவு பெற்றுக் கொண்டு வாரும் என்று தருமர் முதலியோரிடத்துச் செலவுபெற்றுத் துவாரகைக்குச்சென்றனர். பின்னர் பீட்மர் ஓ! பாண்டு புத்திரர்களே! பிராக்ஜியோதிடபுரமென்னும் பட்டணத்தில் நரகாசூரன் என்போன் ராஜரீகம்செலுத்திவருநாளிலவன்பிரமதேவனை நோக்கி அருந்தவம் செய்து பெறுதற்கரிய பேறுகளைப்பெ

ற்று பூலோக பாதாளங்களை அதம் பண்ணுவதோடு சுவர்க்கலோகாதிபதியாகிய தேவேந்திரனோடு பெரும் சண்டைசெய்து அவன் தாய் காதிலணிந்த மகரகுண்டலங்களையும் மற்றுந் தனக்கு வேண்டிய பொருள்களனைத்தையு மெடுத்துக்கொண்டு போய்த் தன் பதியை யடைந்தான்.

உடனே தேவேந்திரன்முன் அந்நரகாசுரனால்பதரிவனவாசிகளாகிய முனிக்கூட்டங்களோடு துவாரகாபுரிக்குச் சென்று கிருஷ்ணரடிபணிந்து தங்குறைகளைச் சொல்லித் தேவரீரையன்றி யவனைச்செயிப்போரொருவருமில்லை யென்று புகழ்ந்துபோன்றஉடனே ஸ்ரீ கண்ணபிரான் சத்திராசித்து மகாராசாவின் புத்திரியுந் தனது மனைவியுமாகியசத்தியபாமா சமேதராய் போர்கோலங்கொண்டு கருடாரூடராய்ப் புறப்பட்டுபிராக்ஜியோதிடபுரஞ் சேர்ந்து போற்குறிகாட்டினர். உடனே முராசுரன், நிசுந்தன், அயக்கிரீவன், அகோரபாலன், விரூபாட்சன், பிராபணன்பஞ்சசனன் முதலிய சேனாதிபதிகள்(அய்சது) இரதகஜதுரகபதாதிக ளாகிய பெருஞ்சேனையோடு அதிக வுக்கிரங் கொண்டுவந்து எவ்வுலகத்தோரும்நடுங்கும்படிப் பெரும்போர் செய்யக் கண்ணன் சிறிதேனும்பின்வாங்காது தனது சாரங்கத்தினிடமாயதியுக்கிரமுள்ள திவ்யபாணங்களைப்பிரயோகித்துச்சேனைகளோடு சேனாபதிகளையுமதஞ்செய்து சிங்கநாதஞ் செய்தனர்.

பின்னர் நரகாசுரன் (யஅது)சேனைகள் சூழ்ந்துவர அதிக வுக்கிரத்தோடு வந்து பிரளயகால வுருத்திரனைப்போல் சீறிப் பெரும்சண்டைசெய்யஸ்ரீ கோபாலமூர்த்தியானவர் பலஅத்திர சத்திரங்களாலச்சேனைமு

மூவதையுமழித்து அந்நரகாசுரனையும் கஷ்டப்படும்படிச்செய்யவுடனேயவன்சில பாணங்களைப் பிரயோகித்தான், அதனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர் சோர்ந்துகருடன் மேற்சாய்ந்தார். சத்தியபாமா அதைக்கண்டு விசனமுற்றுச்சுவாமியை யுபசாரங்களாற்றேற்றி வில்லை வளைத்து அளவிலாத பாணங்களைத் தொடுத்து அக்கொடியோனது யித்த கருவிகளையெல்லாம் பொடிப்பொடியாக்கிப் திரேகம் முழுதும் சல்லடைக்கண்கள்போற்றுளைத்துப்பீர் பீர் என்று உதிரம் பெருகும்படிச்செய்ய, அந்நரகாசுரன் சற்றுகளைப்பாறிப்பின்னு மறுதேரேறி மகா வுக்கிரத்தோடு கொடூரமான பாணப்பிரயோகஞ்செய்துஅந்தவம்மையைச்சோரச்செய்யக்கண்ட ஸ்ரீகண்ணபிரான்சப்தலோகங்களுந் திடுக்கிட, சப்த மேகங்களும் பயப்பட, சக்கராயுதத்தைப்பிரயோகித்து அவனுடலிரண்டுகூறாகி விழும்படிச்செய்தனர்.

அப்போது அவ்வசுரன் அடியற்ற மரம்போல் நிலத்தில் விழுந்து கியானமுற்றவனாய் சுவாமியைநோக்கிக் கடவுளே, யான்செய்த குற்றங்களையெல்லாம் பொறுத்து யான் வதைப்பட்ட இத்திதியில் என் பெயரைச் சொல்லிஅப்பியங்கனஞ்செய்து பலதிவ்விய போஜனங்களால்(தீபாராதனை அல்லதுதீபவரிசையெனப் பொருள்தரும்) தீபாவளிசெய்தபின், தமக்குநிவேதனஞ்செய்வோர்க்கும், ஒருவருக்கேனும்பலருக்கேனும்அப்பியங்கனஞ்செய்வித்து பல வுபசாரங்களோடு தானஞ் செய்வோர்க்கும், அஸ்வமேதயாகஞ் செய்தபலன்சித்திக்கும்படி யருளவேண்டுமென, அப்படியேயருளிக் கண்ணபிரான் அவனைப் பரமபதஞ் சேர்த்துப் பின்னர்நகரத்துட்பிரவேசித்துத்தேவேந்திரனுக்கு குண்டல

த்தைக் கொடுத்தனுப்பிவிட்டுத்தமக்கு வேண்டுவனற்றையெல்லாந் துவாரகைக்குஅனுப்பி யவ்வசுரனதுபுத்திரனாகிய பகதத்தனுக்கு மகுடாபிஷேகஞ் செய்வித்து முடிந்தவுடனே அந்நரகாசுர னதிகாரஞ் செய்திருந்த காலத்தில் ஸ்ரீ மகாலட்சுமிபோலு மழகுடைய பலஅரசர்களின் புத்திரிகளாகிய (யஉசு) கன்னிகைகளைச்சிறைபிடித்துப் பல காவலோடும் வைத்திருந்த மணி பர்வதத்திற்குப்போயவர்கள் துயரங்கள்யாவும்சூரியனைக் கண்ட பனிபோல்நீங்க அவர்களோடு சத்தியபாமாசமேதராய் துவாரகையை யடைந்தார், பின்னரதுமுத லிவ்வுலகத்தோர் யாவரும்ஐப்பசிமாதங் கிருஷ்ணபட்ச திரியோதசி யிரவிற் விடியுங்காலத்தில் வருஞ் சதுர்த்தசியில் ஸ்நானம்பண்ணித் தத்தம்அன்பின்வலிவிற்கேற்பஅனுட்டித்துவருகின்றனர். ஆதலால் நீங்களும் அன்றைத்தின மவன் பெயரைச்சொல்லி அப்பியங்கனம்பண்ணி மனங்குவிய ஸ்ரீ கண்ணபிரானை நிவேதன முதலியவற்றைச்செய்துவணங்குவீராயின், நீவிரிழந்த பிதிரார்ச்சிதத்தையடைந்து களிப்புடன்வாழ்வீர்கள் என்று சொல்லிச்செலவுபெற்றுச்சென்றனர் பிறகு பாண்டவர்களைவருந் திரௌபதியு மவ்வாறேசெய்து முடித்து முன்னிழந்தவற்றையெல்லா மடைந்து களிப்புடன் வாழ்ந்திருந்தனர்.

பிறகு அத்துஷ்டனாகிய நரகாசுரனிருக்கும்போதுபாழடைந்திருந்தவீடு வாசல் கோயிற் குளங்களைச்சுத்தி செய்தும், தீபம் வைத்தும், அவனிருக்குமளவும் தேகத்தைசுத்தம்பண்ணும லிருந்தபடியால் அன்றுஸ்நானஞ்செய்தும்,அதுவரையில்கட்டிருந்த அழுக்கடைந்தஉடைகளையெறிந்து புதியவஸ்திரங்களையுடுத்தி அத்

துஷ்டனைச் சம்மரித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானைத் தோத்திரஞ் செய்தும், தேவேந்திரன் முதலிய விண்ணவரைவாழ்த்தியும், சித்திரான்னம்சிற்றுண்டிமுதலியவைகளுமுண்டும், தங்கள் தங்கள் பந்து மித்திரர்களைப் பாராமலிருந்தவர்களானபடியால் ஒருவருக்கொருவர் அவர்கள் வீடுசென்று பார்த்தும், சந்தோஷமாயிருந்தார்களாம். அக்காலமுதல் இதுவரையில்அதைவழக்கப்படி நம்மவர்கள் கொண்டாடிவருகிறார்கள்

கேதாரி கௌரி நோன்பு விரத மகிமை.

ஸ்ரீ கயிலாயத்திலே பரமேஸ்வரனும் பார்வதாதேவியும் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்குங்காலையில் தேவர்களெல்லாம் வந்து ஈஸ்வரனையும் ஈஸ்வரியையுங் கண்டு சாஷ்டாங்கமாக தெண்டனிட்டுச் சேர்வைசெய்து வருகிற காலத்தில ஒருநாள் பிருங்கி மகாரிஷி யானவர்வந்து பார்வதியம்மனைப் புறம்பேதள்ளி பரமேஸ்வரனைமாத்திரங் கண்டு நமஸ்கரித்தார். அப்பொழுது ஸ்ரீ பார்வதியம்மன் இந்தப் பிருங்கி மகாரிஷியானவர் நம்மைப் புறம்பாகத் தள்ளிவைத்து ஈஸ்வரனைமாத்திரம் நமஸ்கரித்து நின்றாரென்று வெகு சீற்றங்கொண்டு பரமேஸ்வரிகேட்க பரமேஸ்வரர் சொல்லுகிறார் வாராய் பார்வதியே அவன் பாக்கியத்தை கோறினவனல்ல மோக்ஷத்தைக் கோறினவனான படியால் எம்மை மாத்திரம் பிரதக்ஷண நமஸ்காரஞ் செய்தானென்று பரமேஸ்வரர்சொல்ல அப்பொழுதுபரமேஸ்வரி கோபித்துக்கொண்டு பிருங்கியன் சரீரத்திலுள்ள தன்னுடைய அமிசமான இரத்தசக்தியைப் பெற்றுக்கொண்டு கைலாயத்தைவிட்டு பூலோகத்திற்கு வந்து விட்டாள். அவள் வந்தபிறகு பிருங்கிமகாரிஷிக்கு இரத்த

மாங்கிஷம் போய்விட்ட படியினாலே, அடியற்ற மரத்தைப்போல கீழ்விழப்போவதை பரமேஸ்வரர்கண்டு, ஏன் பிள்ளாய் பிருங்கிமகாரிரிஷியே! முற்றும் அசக்தனாய்விட்டாய் என்று சொல்லி தண்டொன்று அவர் கையில் கொடுத்தார். அதை மகாரிஷி அன்புடன் பெற்று ஊன்றிக்கொண்டு தமது ஆசிர்மத்திற்கு எழுந்தருளினார். பார்வதாதேவி பூலோகத்திலேவால்மீகரிஷியினுடைய பூங்காவனத்திலே வந்து தங்கியிருந்தாள். இப்படியிருக்க ஒருநாள் அந்தப் பூங்கா வனத்திற்கு வால்மீகரிஷிவந்து புஷ்பங்கள் பலவிதமாகப் புஷ்பித்திருக்கிறதைக் கண்டு ஆனந்தத்துடன் அச்சோலைக்குள் வருகிறபொழுது பரமேஸ்வரியைக்கண்டு தெண்டனிட்டு மூவருக்கும் முதன்மையான தாயே! ஈஸ்வரியே! என்று பலவிதமாய்த் தோத்திரஞ் செய்து நீர் யாது காரணமாய் எழுந்தருளினதோ அதை அடியேனுக்கு திருவாய் மலர்ந்தருள வேணுமென்று வால்மீகர் கேட்க அப்பொழுது பார்வதியம்மன் திருவாய்மலர்ந்து சொல்லுகிறாள் கேளும் மகரிஷியே! ஸ்ரீ கயிலாயத்திலே பரமேஸ்வரரும்யானும் சிங்காதனத்தின் மீது வீற்றிருக்குங்காலையில் ஒருநாள்பிருங்கிமகாரிஷியானவர் வந்து சுவாமியை மாத்திரம் நமஸ்கரித்து நம்மைப்புரம்பாகத் தள்ளினார். அப்பொழுது வெகு சீற்றத்துடனே என்னுடைய அமிசமான இரத்தசக்தியை வாங்கிக்கொண்டு நான்பூலோகத்திற்கு வருகிறபொழுது இந்தப் பூங்காவனத்தைக்கண்டு இச்சோலையில் தங்கினேன் என்று சொல்ல, வால்மீகர் தன்னுடைய ஆசிர்மத்திற்கு எழுந்தருளி வரவேணுவென்று நமஸ்கரித்தார்.

அவ்விதமே பரமேஸ்வரியும் அவருடன் ஆசிர்ம

த்திற்கெழுந்தருளி ஓ! மகாரிஷியே இந்தப் பூலோக த்திலே நான் ஒருவிரதம் அனுஷ்டிக்கவேணும் அது நூதனமாயும் யாரும் அனுஷ்டிக்காத விரதமாயுமுள் ளதை எனக்குநீர் அருளவேண்டுமென்றுகேட்க வால் மீக ரிஷிசொல்லுகிறார். கேளாய் ஈஸ்வரியே! இந்தப் பூலோகத்திலே ஒருவருக்குந் தெரியாத விரதமொன் றுண்டு. அதைஇதுபரியந்தம் யாரும்அனுஷ்டிக்கவில் லை. நீர் அந்த விரதத்தை அனுஷ்டித்தால் உம்முடை ய இஷ்டசித்தியெல்லாம் கைகூடி வருமென்று வால் மீக மகாரிஷி சொல்ல அதைப்பரமேஸ்வரி கேட்டுஆ னந்தங்கொண்டு அந்த விரதம் எனக்கு நன்றாகத் தெ ரியப்படச் சொல்லவேண்டு கேட்க, வால்மீகமகாரிஷி சொல்லுகிறார். புரட்டாசிமீ சுக்லபக்ஷதசமிமுதல்ஐப் பசிமீ கிருஷ்ணபட்சத்தில் தீபாவளிஅமாவாசைவரை யிலும் இருபத்தொருநாளும் கேதாரிஈஸ்பரனை இலிங் கத்தில் ஆவாகனம்செய்து அதற்குத் தினந்தோறும் அபிஷேகஞ் செய்வித்து வஸ்திரம், ஆபரணம், புஷ்ப மிவைகளால் அலங்கரித்து தினம் ஒரு வில்வம், ஒரு சந்தனஉருண்டை, ஒருமஞ்சளுருண்டை, ஒருபாக்கு, ஒருவெற்றிலை, ஒருவெல்லஉருண்டை, ஒருஅதிரசமும் வைத்து நேவேத்தியஞ்செய்து தூபதீபங் கொடுத்தபி ற்பாடு இருபத்தோரிழையிலே முறுக்கிய கயிறு ஒன் றைத் தினந்தோறும் ஒருமுடியாக இருபத்தொரு முடி முடிந்து இந்தப்பிரகாரம் இருபத்தொருநாளும் உப வாசமாக இருந்து அந்தக் கயிற்றைக் கைகளிலாவது சிரசிலாவது அணிந்துக்கொண்டு நைவேத்தியம் செய் த அதிரசத்தையுஞ் சாப்பிட்டு கிரமமாய் இந்தவிரதத் தை அனுஷ்டித்து வந்தால் இருபத்தோரும் நாளில் தீபாவளி அமாசையினன்றைக்குப் பரமேஸ்வரர் ரிஷ

பவாகனரூடராய் எழுந்தருளி வந்து காட்சிகொடுத்து நீர் கேட்ட வரத்தைக் கொடுப்பாரென்று வால்மீக ரிஷி சொல்ல, அதைக்கேட்டு ஈஸ்வரி வெகு சந்தோஷங்கொண்டு அவர்வாக்கின்படி அவ்விரதத்தை இருபத்தொருநாளும் வெகு பரிசுத்தமாகவிருந்து பக்தி வினயத்துடனே அனுஷ்டித்தாள். விரதம் முடிந்தவுடனே ஸ்ரீ கயிலாசபதியாகிய பரமேஸ்வரன்ரிஷபவாகனரூடராய் எழுந்தருளி வந்து ஈஸ்வரிக்கு காட்சி கொடுத்து உனக்கு வேண்டிய, வரத்தைக்கேளென்று சொல்ல ஈஸ்வரியும் மனமகிழ்ந்து சுவாமி அடியாளுக்குத்தங்களுடைய இடப்பாகந்தரவேண்டுமென்றுகேட்க, அப்படியே சிவபிரான் ஈஸ்வரிக்கு இடப்பாகங் கொடுத்து ரிஷபவாகன ரூடராய் ஸ்ரீ கயிலாயத்திற்கு எழுந்தருளினர். இதை தேவகன்னிகைகள் அறிந்து இந்தவிரதத்தை நாமும்அனுஷ்டித்து பூலோகத்திலே பிரபலப்படுத்திவைக்கவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு கங்கைக்கரைக்கு வந்து ஒரு ஆலவிருட்சத்தின் கீழே பார்வதியம்மன் நோன்புநோற்ற பிரகாரம்தாங்கள் நோற்கச் சக்தியில்லாமையால் ஒரேதரமாக ஐப்பசிமாதத்தில் தீபாவளி அமாவாசையி னன்றைக்கு அந்ததேவகன்னிகைகள் மணலை இலிங்கமாகப் பாவித்து கேதாரிஈஸ்வரனை அதில் ஆவாகனஞ்செய்துபுஷ்பம் அலங்கரித்து ஒரே நாளையில் இருபத்தொருநாளுஞ்செய்யவேண்டியபடியே இருபத்தொருவில்வம்,இருபத்தொரு சந்தனஉருண்டை, இருபத்தொருமஞ்சள், இருபத்தொரு வெல்ல உருண்டை,இருபத்தொருஅதிரசம்,இருபத்தொரு பாக்கு.இருபத்தொரு வெற்றிலை, இருபத்தொரு யிழையிலே ஒருகயிறுமுறுக்கிஅதிலே

இருபத்தொரு முடி முடிந்துஇதுகளெல்லாம் ஒருபுது முறத்திலேவைத்து தீபதூபநைவேத்தியஞ் செய்தார் கள்.

அச்சமயத்தில் புண்ணியவதி பாக்கியவதி யென்னும் இரண்டுஏழைராஜகன்னிகைகள் தண்ணீர்சொரிய கங்கைக்கரைக்குப் போகும்பொழுது தெய்வலோகத்துக் கன்னியர்கள் ஆலவிருட்சத்தின் கீழே நோன்பு நோற்கிறதைக்கண்ணுற்று அவ்விடம்சென்று நீங்கள் என்னநோன்பு நோற்கிறீர்கள் என, அதற்குஅந்ததெய்வகன்னியர்கள் கேதாரீஸ்வரன் நோன்பென்றும், அதுவருங்காலத்தையும், அக்காலத்தில்அனுஷ்டிக்கவேண்டிய விரத ஒருங்குகளையும், அதைத்தவறுதலில்லாமல் முடித்தபேர்களுக்கு ஸ்ரீகயிலாசவாசர்பிரத்தியட்சமாகவந்து அவர்கள் கேட்டவரங்களையெல்லாந்தந்து இரட்சிப்பார் என்றும் சொல்லக்கேட்டு இராஜகன்னிகைகள் அம்மா தாய்மார்களே, எங்கள் தகப்பனர் வெகு தரித்திரதிசையிலிருப்பதனால் தாங்கள் எங்கள் மீது கடாட்சம்வைத்து நாங்கள் ஐஸ்வரியமுடையவர்களாகவும் எங்களிரண்டுபேர்களையும் தகுந்த இராஜகுமாரர்கள் வந்துபாணிக்கிரகணம் பண்ணிக்கொண்டு போகும்படியாயும் செய்விக்க வேண்டுமென்று மிகவும் வருந்திக்கேட்டார்கள். அதற்கு அந்தத் தெய்வலோகத்துக் கன்னியர்கள் நாங்களே உங்களுக்கும் நோன்புநோற்றுத் தருகிறோமென்று சொல்லி, ஆலம்விழுதையறுத்துஅதில் இருபத்தொரு முடியுமுடிந்து அவர்கள் கயிற்றுடன் கூட வைத்து நைவேத்தியம் செய்து அந்த ஆலம் விழுதை அவர்கள் கைகளிலே கொடுத்து அணிந்துக்கொள்ளச்செய்து நீங்கள்இந்தப் பிரகாரம்தவருமல்வருஷாவருஷம்செய்துவாருங்கள்,

உங்களுக்கு சகலைஸ்வர்யங்களும் உண்டாகுமென்று சொல்லி விட்டுத் தெய்வ லோகத்திற்குப் போய்விட்டார்கள். அதன்பின்பு, புண்ணியவதி பாக்கியவதியென்னும் இரண்டுபேர்களும் தங்கள் வீட்டிற்குச் செல்லுகையில் வீடு அடையாளந் தெரியாமல், குச்சுவீடு உப்பரிகையாய் போய்விட்டபடியினால் தியங்கி விசாரமுற்று வீதியிலே நிற்கிறபொழுது அக்கன்னிகையின் தாய்தந்தைகள் வந்து இப்பெண்களைக் கண்டு அரண்மனைக்குஅழைத்துக்கொண்டுபோய்நல்ல வஸ்திராபரணங்களைக்கொடுத்து அலங்கரித்துக்கொள்ளச்செய்து அறுசுவைப் பதார்த்தங்களுடனுடனும் புசிக்கச்செய்தபிறகு நடந்த விருத்தாந்தங்களை யெல்லாம் கன்னிகைகள் சொல்லக்கேட்டு சந்தோஷப்பட்டு வாழ்ந்திருக்கிறநாளையில் சில நாள் கழிந்த பிறகு புண்ணியவதி யென்னும் பெண்ணை சக்ரகிரி என்கிற பட்டணத்தை அரசாளுகிற சக்ரகிரி மகாராஜாவிற்கும் பாக்கியவதி யென்னும் பெண்ணை அளகாபுரி பட்டணத்தை யாளுகின்ற அளகேசமகாராஜாவிற்கும் வெகுசம்பிரமமாக விவாகம் செய்வித்துச் சகல வரிசைகளுங் கொடுத்து அவரவர்கள் அரண்மனைக்கு அனுப்பினார்கள்.

அவர்களும் இந்நோன்பு பலத்தினாலே நமக்குஅதிஷ்டம் வந்ததென்று வருஷாவருஷம்நோன்பு அனுசரித்து புத்திரசம்பத்தும் போக பாக்கியமுமாயிருக்கிற நாளையிலே பாக்கியவதி யென்கிறவள் தன்னுடைய துர் அதிஷ்டத்தினாலே நோன்பை மறந்து நோன்பு கயிற்றை அவரைப்பந்தலின்பேரில் அவிழ்த்துப் போட்டுவிட்டு அப்படியே மறந்துபோனபடியினாலே மறுமண்டலத்து இராஜா சதுரங்கசேனையுடனே வந்துஅ

ளகாபுரி பட்டணத்தைதக் கொள்ளையிட்டு பண்டுபண்டாரசமஸ்தமும் கைப்பற்றிக்கொண்டான். பாக்கியவதிக்கு தரித்திரம் வந்து பிரவேசித்து சாப்பாட்டிற்குங்கூட மிக்ககஷ்டம் நேரிட்டும், வாசலிலே அவரைச்செடியிலே காய்கள்மிகுதியாய்க் காய்க்கிற படியால் அந்த அவரைக்காயைப் பரித்து விற்று ஜீவனஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கையில் பாக்கியவதி யெண்ணுத தெல்லாம் எண்ணித் தன் பிள்ளையையழைத்துச் சக்கிரகிரியிலே வாழுகிற உன்னிட பெரியதாயாரண்டைக்குப் போய் நமது வர்த்தமான மெல்லாஞ் சொல்லி சிலதிரவியம் வாங்கிவாவென்று வழிக்குக்கட்டமுது கட்டிக்கொடுத்து அனுப்பினுள். அப்படியே அந்தப் பிள்ளை சக்கிரகிரிக்குப்போய் தன் பெரியதாயாரைக்கண்டு அவர்கள் வர்த்தமானமெல்லாஞ் சொல்ல அவள் தாபந்திரியப்பட்டு பிள்ளையை நாலுநாள் வைத்திருந்து சில வஸ்திரங்களும், சில ஆபரணமும், சில திரவியமுடிப்புங் கட்டமுதுங் கட்டிக்கொடுத்து அனுப்பினுள், அதைவாங்கிக்கொண்டு சிலதூரம் வந்து ஒரு குளக்கரையிலே மூட்டையைவைத்துக் கட்டகுது சாப்பிடுகிற வேளையிலே மூட்டையைக் கருடன் எடுத்துக் கொண்டுபோய்விட்டான். அதுகண்டுமனஸ்தாபப்பட்டுமறுபடியும் பெரிய தாயாரிடத்திற்குப் போய் இந்தசேதியைச் சொல்லவே அப்படியாவென்று மறுபடியும்சில திரவியம் கட்டிக்கொடுத்து அனுப்பினுள். அதையெடுத்துக்கொண்டு வரும்போது வழியிலே ஒருதிருடன் வந்து அடித்துப்பறித்துக்கொண்டு போனுன். மறுபடியும் துக்கப்பட்டுக்கொண்டு பெரிய தாயாரண்டைக்குப்போய் நாங்கள்பண்ணிணபாவமென்னமோ தெரியாதுஇப்பொழுதுகொடுத்ததிரவியத்தையும் திருடன்

கொண்டுபோனுனென்று சொல்லகேட்டுஉனதுதாயா ர்கேதாரியீஸ்வரர் நோன்புநோற்றுவருகிருளா இல்லை யாவென்று கேழ்க்க, அந்தநோன்பு இப்போதுநோற் கிறதில்லை, முன்னே நோற்றக் கயிற்றையும் அவரைப் பந்தலின்பேரில் போட்டுவிட்டாள். அன்று முதல்தா ன் இப்படி வந்தாப்போற் ருேணு தென்ருன். அப்ப டியாவென்று ஐப்பசிமாதம் வருந்தனிலும் பிள்ளை யை வைத்திருந்து தான் நோற்கிற நோன்புடனே பா க்கியவதிக்கும் ஒருநோன்புவைத்து நோற்று அந்த நோன்புக்கயிறும் பலகாரமும் பாக்குவெற்றிலை மஞ்ச ளும்இன்னுஞ்சில ஆடையாபரணமும்திரவியமுங்கொ டுத்து சிவசேவகரையுங் கூட்டி அனுப்பினுள். வழியி லே வரும்போது முன்னே அபகரித்துப்போன திரு டனும் திரவியத்தைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தான். கருடனும் மூட்டையைப்போட்டு உன்தாய் விரதம் நோற்காமல் விட்டுவிட்டதினுலேஇப்படிவந்தது இனி மேல் பயபக்தியுடனே நோன்பு நோற்கச்சொல்லென் று சொல்லிப்போயினன். அதுகண்டு இந்தப் பிள்ளை ஆச்சரியப்பட்டு சந்தோஷத்துடனே தன் வீட்டுக்கு வந்து தன் தாயின் கையிலே நோன்புகயிற்றையும்பல காரத்தையும் தனத்தையுங் கொடுத்து நடந்த சவிஸ் தாரங்களையெல்லாஞ் சொல்ல மெய்தான் என் புத்தி யீனத்தினுலே கெட்டேனென்று ஸ்நானஞ் செய்து கேதாரி ஈஸ்வரனை நமஸ்காரஞ் செய்து கயிற்றைவாங் கிக் கட்டிக்கொண்டாள். அடுத்தநாளுக்கேதங்கள்பட் டணத்தைக்கைப்பற்றிக்கொண்ட இராஜா வந்து பட் டணத்தையும் பண்டு பண்டார முதலிய ஆனைசேனை களையும்ஒப்புவித்து பகுதியுங்கொடுத்துப்போயினன். பிற்பாடு இவர்கள் பழையபடி தங்கள் சீமையை

யாண்டுக்கொண்டுசகல சாம்பிராஜ்யமும்அநுபவித்து இந்தநோன்பை மறவாமல் நோற்றுவந்தார்கள். ஆன படியினாலே இந்தகேதாரீஸ்வரர் நோன்பை யாதா மொருவர் தப்பாமல் நோற்று வருகிறார்களோ அவர் களெல்லாம் இம்மையிற் புண்ணியவதி பாக்கியவதி யைப்போல சகலைஸ்வர்யங்களையும் பெற்று மறுமை யில்நித்தியானந்த பெருவாழ்வையுமடைவார்கள். சுப ம்! சுபம்!! சுபம்!!!

கார்த்திகை தீபதரிசன விரத மகிமை.

சுப்பிரமணியர் துதி.

கருங்குதிரைக் கருங்கடலுங் காரவுணப் பெருங் கடலும் கலங்கக்கார்வந், துறங்குசிகை பொருப்புஞ் சூருரப்பொருப்பும் பிளப்பமறை யுணர்ந்தோற்றுரா ற்று, மறங்குலவு மகத்தழலு மவுணமடவார் வயிற்றி னழலுமுள, மறங்குலவுவேலெடுத்த குமரவேல் சேவ டிகள் வணக்கஞ்செய்வாம்.

ஒரு காலத்தில் மகா விஷ்ணுவுக்கும் பிரமதேவ னுக்கும் பிரமவாதம் உண்டானதால் அதைத் தீர்க்கு ம்பொருட்டாகச் சிவபெருமான் அக்கினிமலைவடிவா ய் அவர்கள்மத்தியில் நின்று அக்கலகத்தைத் தீர்த்தரு

ளினர். பின்பு அவர்கள் வேண்டுதலினாலே அவரொரு சிறியமலையுருக்கொள அதை பார்த்த பிரமதேவனும் மகாவிஷ்ணுவும் மகிட்சியோடவரை நோக்கிச் சுவாமி மலையினுச்சியில் ஒருசோதியென்நாளுந் தெரியும்படிக் குக் தயவுசெய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதற்குச்சிவபெருமானனவர் கார்த்திகை மாதத்தில் வரும் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் இம்மலையி னுச்சி யின் கண் ஒரு சோதி காண்பிப்போம் அச்சோதியை த் தரிசித்தவர்கள் தரித்திரமும், வியாதியும், நீங்கி இஷ்டகாமியங்களைப் பெற்றுவாழ்வார்கள். இவையல் லாமல் அரசர்களும் தவசிகளும் தரிசிப்பார் களாகில் இடையூறின்றி இருப்பார்கள் அன்றியும் இதைத்தொ ழுதவர்களுக்கும், தரிசித்தவர்களுக்கும், அவர்மட்டி ல்லாமல், அவர்களுடைய கோத்திரத்தில் இருபத் தொருதலைமுறைக்கும் மோக்ஷங்கொடுப்போமென்று அருணாசலபதி திருவாய் மலர்ந்தருளினர். அதேபிர காரம் அம்மலையின்மேல் சோதிதரிசனமான பாவனை யாக இப்போதும் தீபதரிசன மாகின்றபடியால் அத் தினத்தில் இந்திரதீரத்தமுதலிய தீர்த்தமாடிகிரிவலம் வந்து தீபதரிசனஞ்செய்துதுதிப்பவர் அளவிலாச்சம் பத்தையு மோக்ஷத்தையுமடைவர்.

சர்வாலய தீபதரிசனம்:—ஸ்ரீ கைலாயத்தில் பர மசிவம் பார்வதிசமேதராய் இருக்கும்போது ஒரு நா ள் அங்கேற்றியிருந்த நெய்த்தீபங்களில் ஒன்று அணை ந்துபோகிறசமயத்தில் ஓரெலி அபுத்திபூர்வ மாயதை த்தன்முகத்தால் தூண்டிபிரகாசிக்கச் செய்தது. அத னால் கைலாசபதி மனமகிழ்ச்சியோடு கிருபைகூர்ந்து அவ்வெலிக்குத் தானவ சரீரமும் அதிக சம்பத்தும

கொடுத்து பூமியில்பிறக்கும்படி கடாட்சித்தருளினார். அவ்வெலியானது அவரனுக்கிரகப்படி மாபலிச்சக்கிர வர்த்தியாய்ப்பிறந்து. சகல ஐஸ்வரியத்தையும் அநு பவித்திருக்குங்காலத்தில் ஒருநாள் சிவதரிசனத்துக் குப்போக வெத்தனித்துத்தன் இராஜசின்ன முதலிய சகலஆடம்பரத்துடன் சிவாலயத்துட்பிரவேசித்துபிர தக்ஷணம்வருகையில் அவ்விடத்திலேற்றி யிருந்த தீப நெய்யில் ஓர் துளி இச்சக்ரவர்த்தியின் தேகத்தில் ஒழு கினவுடனே அந்தச்சக்ரவர்த்தியின் தேகமுழுமையும் விரணம் [புண்] கண்டு வெகுகாலம் வருத்தப் பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது ஒருநாள் பரமேசுவரர் கிரு பைகூர்ந்து சக்ரவர்த்தியே நீமிகவும் அகங்காரியா கையால் இஃதுண்டாயிற்று: நீ இன்றுமுதல் என்னை உத்தேசித்து நெய் முதலிய பொருள்களால் ஆலயங்க ட்குத் தீப மற்றுவையே யானால் உனக்குஇந்தவிரண ந்தீர்ந்து சாயுச்சியபதங் கிடைக்குமென்று அசரீரியா கத் திருவுளம் பற்றியதைக் கேட்டு சக்ரவர்த்தி யான வர் ஆனந்தமடைந்து அந்தக்கட்டளையின்படியே அ ன்றுமுதல் சிவாலயங்களிலு மற்ற இருள்சூழ்ந்த இட ங்களிலும் தீபமேற்றிக்கொண்டுவருங்காலங்களில்ஒரு நாள் ஸ்ரீ கைலாசபதியான சிவபெருமானவர் திரு வுளமிரங்கிக் கார்த்திகைமீ பூர்வபக்ஷம் கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் தேஜோமயமா யெழுந்தருளி அச்சக் ரவர்த்திக்குச் சாயுச்சியபதமளித் தருளினார். அச்சம யத்தில் சிவதரிசனத்துக்கு வந்திருந்த தேவர்களெல் லாம் அச்சோதியைக் கண்டு பயந்து துதிசெய்துசுவா மியினுடைய உக்கிரஉஷ்ணந் தணிக்கும் பொருட்டுப் பொரியவல்நிவேதனம்பண்ணினார்கள். இந்தப்படிபர மசிவம் மாபலிச்சக்ரவர்த்திக்குச் சோதி சொருபமா

கத் தரிசனங்கொடுத்த நிமித்தம் சிவாலயங்கள் தோறும் கார்த்திகைமீ பூர்வபட்சம கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் தீபம் வைக்கவும் சுட்கப்பனை (சொக்கப்பானை) கட்டவுமாயிற்று.

இதற்கு ஆகமவிதி யென்னெனில்:—கார்த்திகை நட்சத்திரத்திற்கு முன்னாளாகிய பரணிநட்சத்திரத்தின் சாயங்காலம் அதிவாசதீபத்தில் அக்கினிகாரிய முதலானவைகளின் மூலமாக மகாலிங்கமூர்த்தியை ஆவாகனம்பண்ணி அந்த தீபத்தைச் சுவாமி சன்னிதியிற்றானே பூசித்துவைக்கவேண்டும். அதற்குமேல்தென்னை, பனை, கமுகு, வாழை, மூங்கில் என்னும் இந்தமரங்களில் ஓர்விதமரத்தை ஆலயத்திற்கும் இந்திரதிக்குக்கும் மத்தியஸ்தானமாகிய பிரமஸ்நானத்தில் நாட்டவேண்டும், இந்தமரத்துக்குக்குத் தீபதண்டமென்று பெயர், இந்தத் தீபதண்டம் கர்ப்பக்கிரகத்து விமானம் எவ்வளவு உயரமோ அவ்வளவு உயரமாவது அந்தவிமானக்கழுத்தினளவாவது இருக்கவேண்டும்; இவ்வித தீபதண்டத்துடன் உலர்ந்த ஓலையாவது சருகாவது விமானம்போல கட்டவேண்டும். மேற்சொன்ன பரணிநட்சத்திரத்திற்கு மறுநாளாகிய கார்த்திகைநட்சத்திரத்தில் பஞ்சமூர்த்தசமேதராய் சோமாஸ் கந்தமூர்த்தியை உற்சவாலங் காரத்துடன் எழுந்தருளப் பண்ணி ஷை தீபம் சுவாமிக்குமுன்னே வரும்படியாகக் கொண்டுவந்து தீபதண்டத்தை சமஸ்காரப் படுத்திக் கொண்டு அத்தீபத்தை அந்த தண்டத்தின்மேல் வைத்து சருகுகளைக் கொளுத்திவிட்டு அச்சருகுகள் எரிந்தபின்பு மேற்படிதண்டத்தைச் சேதித்துவிடவேண்டும். அந்தச் சோதியைச் சிவமாகப் பாவனைசெய்து

தரிசிப்பவர்களுக் கிம்மையிற் செல்வமு மறுமையில் மோக்ஷமுமுண்டு. மலையைச்சேர்ந்த தலங்களில் நட்சத்திரம் பிரதானமாகவும், சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த தலங்கவில் பௌர்ணமி பிரதானமாகவும், தீபம் வைக்கவேண்டியது.

சோமவார விரத மகிமை.

நைமிசாரண்ணிய வாசிகளாகிய முனிவர்கள் ஓர் காலத்துத்தம்மிடத்திற் கெழுந்தருளிய முனிசிரேட்டராகிய கௌதமர்க்கு சோடசவுபசாரங்களைச் செய்து சுவாமி அடியேங்கட்கு அனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டிய தொன்றுளது. அதுஉலகத்தில் நடந்துவருகிற சோமவார விரதமென்பதேயென்று விண்ணப்பஞ்செய்துக்கொண்டனர். அம்முனிச்சிரேட்டர் ஓ! முனிவர்களே! கேளுங்கள் பூர்வத்தில் சந்திரனனவன் உமையாசகிதத்வா சோமஃவென்னுஞ் சகபூர்வபத சமாசபதமாகிய திருநாமச்சொரூபராகிய சிவபெருமானுக்குரியநாளிலே விரதமிருந்து பரமசிவத்தால்நற்கதியடைவதே சிறப்பெனக்கருதி சோமவாரமானது அவரது திருநாமத்தைப் பெற்றிருப்பதால் இந்தவாரத்தில் நாம் விரதமிருப்பதே தகுதியென்று நினைத்து அதில்விரதாரம்பஞ்செய்து முடித்தவுடன் சிவபெருமான் இவ

ர்துதவத்திற்கிரங்கிப் ரிஷபவாகனரூடராய் தரிசனந் தந்து ஓ! சந்திரனே உனக்கு வேண்டிய வரங்கேளெனச் சந்திரன் மஹா சந்தோஷமுடையவனாய்ப் பலவாறு தோத்திரஞ்செய்து சுவாமீ! அடியேன் தங்களிடத்தே எப்போதும் வாசமாயிருக்கவும் அதற்குத் தக்க பெயரொன்றையடையவுந் தேவரீரருள்புரியவேண்டுமென உடனேசிவபெருமான் சோமன் என்னும் பெயர்தந்து தனது சடையிலேயும் அச்சோமனைத்தரித்துக் கொண்டனர்.

பின்னரோர் காலத்தில் கைலையங்கிரியில் நவரத்தின கசிதமாகிய பீடத்தில் தேவர்களும் கின்னரர் கிம்புருடர் சித்தவித்தியாதர் இருடிகள் முதலிய மற்றுமுள்ளோர்களும் தோத்திரஞ்செய்ய வீற்றிருந்த சிவபெருமானைப் பார்வதியார்வந்து பயபக்தியுடன் வணங்கினவுடன் அப்பெருமான் யாவருமதிசயிக்கத் தனது சடாபாரத்திலிருந்த சந்திரனையாவருங் காணக்காண்பித்தருளினரதுகண்டு அங்ஙனநின்றோர் யாவருமஹாவானந்தமுற்றிருந்தபோது பார்வதியார் இச்சந்திரன் யார்க்குமரியதாகிய தமது முடியையடைந்துவாழும் காரணத்தை அடியாளுக்கருள வேண்டுமென்று தோத்திரிக்கச்சிவபெருமான் சொல்லுகின்றனர்.

ஓ பார்வதி! எனக்குரிய சோமவார விரதத்தை மஹா பக்தியுடன் விதிப்படிச்செய்து முடித்தனாலுண்டானதென்றார். உமையவள்மிகமகிழ்ந்து சுவாமீ அடியாளுக்கும் அவ்விரத முறைமையைச்சொல்லவேண்டுமென்று துதிக்கச் சிவபெருமான் யாவருமுய்யும்பொருட்டு ஓ கௌரீ! சோமவார தினத்தி லிவ்விரதத்தை

யனுட்டித்துவர வெண்ணுவோர் ஆரம்பத்தில் அஷ்ட திக்கிலு மட்ட கலசங்களையும் நடுவே பத்மாசனத்தில் பாணலிங்கத்தையும் ஆசிரியனைக் கிழக்குமுகமாகவும் நிறுத்தி வில்வம் அருகு வெள்ளெருக்கு, வெள்ளைப்பட்டு, வெள்ளையட்சதை, பஞ்சகவ்வியம், பஞ்சாமிர்தம், பால், சந்தனம், புனுகு, இளநீர் முதலிய சிவபூசாதிரவியங்களை யருகிருத்தி அபிடேகஞ்செய்து புட்பத்தா லருச்சித்து தூபதீபவாராதனையும் சோடசோபசாரமு முடித்துப் பன்னிரண்டு பிரதட்சண நமஸ்காரஞ்செய்து ஒருவேளை காலைபோசனமேனும் மாலை போசனமேனும் அல்லது உபவாசமேனு மிருப்பதாக நியமித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அதமம் மத்திமம் உத்தமம் என்னு மூன்றினுள் உத்தமமாகிய உபவாசநியமஞ் செய்வோர் நித்திரையின்றிச் சிவபுராணங்களைக் கேட்டும் படித்துமிரவைக் கழித்து மறுநாள் காலையில் பாரணைசெய்யவேண்டும். இவ்வாறு பிரதமத்தில் நடத்துவோர் க, உ, ௩, வருடங்களிலாவது விரதமுடிவு செய்வதாக வாரம்பத்திலேயே சொல்லிமுடிவிலு மிவ்வாறேநடத்துவதன்றிப் பன்னிரண்டு பிராமணர்களைச் சோடசோபசாரஞ் செய்து வணங்கி அர்த்தநாரீசவுருவமைந்த பொற்பத்திரத்திற்கும் அபிடேகமுதலியவற்றை நடத்தவேண்டும்.

இடைநின்ற சோமவாரங்களின் காலையில் சிவசிவாவென்றெழுந்து நதி ஏரி குளம் கால் முதலியவிடங்களிற்சென்று சிவபூசையை முடித்துக்கொண்டு வில்வம் ௫, அறுகு ௰, வெள்ளையட்சதை ௰, இம்மூன்றையுங்கொண்டு பிரதோஷகாலத்திற் சிவாலயத்துட் கிரமப்படி பிரவேசித்து முற்கொண்ட வில்வமுதலியவற்

ரு லருச்சித்துச் சிவ தரிசனஞ் செய்துவந்துஉண்டுசிவ புராணங்களைப் படித்துங் கேட்டுந் தனித்துச்சயனிக் கவேண்டும். இவ்வாறு இவ்விரதங்கொள்வோர் வெள்ளை வஸ்திரத்தையே தரித்துக்கொண்டு ஆபரணமின்றிச் சிவசந்நிதானத்துட் பிரவேசித்தல் முறை இம்முறைப்படி நடத்துவோர் பெறுவதற்கரிய சாயுச்சிய பதவியை யடைவர் என்பதற்குசந்தேகமில்லையென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். என்றுசொல்லிக்கௌதமர் விடை பெற்றுச் சென்றருளினர். ஆதலின் பெண்களும் வெள்ளை வஸ்திரம்தரித்து சிவபக்தியுடன் சன்னிதானத்துக்கு போவாருயின் புருடர்களைவிட மேலான பலன் என்றார்.

ஆருத்ரா தரிசன மகிமை.

இது சிருஷ்டிஸ்திதிசங்காரம் திரோபவம் அனுக்கிரகம் என்னும் பஞ்சகிர்த்தியங்களைப்பற்றியது, எப்படியெனில், நடேசர் சிற்சபை விட்டெழுந்தருளுவது சிருஷ்டி, இராக்ஷாபந்தனந்தரிப்பது ஸ்திதி, கிருஷ்ணகந்தந் தரிப்பது சங்காரம், வெள்ளை சாத்துவது திரோபவம், உற்சவங்கொண்டருளுவதும் மட்டை யடியடிப்பதும் அனுக்கிரகம். அகங்கரித்த அசுரரைத் சங்கரித்தபோது அவர்களுடையசரீரம் கரியபஸ்பமானதால் அதை பொட்டாக இட்டுக் கொண்டபாவனையாகக் கிருஷ்ணகந்தம் (கருப்புசாந்து) சாத்துவது, அச்சங்காரகாலத்தில திருமேனி அதிக வுக்கிரமாயிருந்தமையால் அது தணியும்பொருட்டுத் தேவர்கள் அந்தத் திருமேனியை வெள்ளை வஸ்திரத்தினாலும் வெள்

ளைப்புஷ்பத்தினாலும்மறைத்தார்கள் அந்தபாவனையா
க வெள்ளை சாத்துவது, நடேசமூர்த்தியாகிய சபாநா
தருக்கு வருஷந்தோறும் மார்கழிமீ திருவாதிரை,
மாசிமீ பூர்வபக்ஷ சதுர்த்தசி, சித்திரைமீ திருவோ
ண நக்ஷத்திரம், ஆனிமீ உத்திரநக்ஷத்திரம், ஆவணி
புரட்டாசிமீ பூர்வபட்சசதுர்த்தசிகள் ஆக ஆறு அபி
ஷேகங்கள் நடக்கின்றன. இதற்குக்காரணம், சிவலிங்
கப்பெருமானுக்குத் தினம் ஆறுகாலபூஜை செய்யும்
படி ஆகமங்களில் சொல்லுகின்றது. அதற்கு விவரம்
இராத்திரி-உ௫-முதல்-௩௰ நாழிகைக்குள் செய்கிற பூ
ஜை பஞ்சபஞ்ச உஷத்காலபூஜையாம்: உதயமுதல் ௰-
நாழிகைக்குள் செய்வது காலசந்திபூஜையாம்: உ௰-நா
ழிகைக்குள் செய்வது உச்சிகாலபூஜையாம்: ௩௰-நாழி
கைக்குள் செய்வது பிரதோஷகாலபூஜையாம்: இராத்
திரி ஏழரை-நாழிகைக்குள்செய்வது சாயங்காலபூஜை
யாம்: க-கவ நாழிகைக்குள் செய்வது அர்த்தசாம பூ
ஜையாம்: மனிதருக்கு ஒருவருஷம் தேவர்களுக்கு ஒ
ருநாளாகையால் மேற்சொன்ன வருஷாந்தர ஆறு அ
பிஷேகங்களும் முறையே தேவர்கள் நிதஞ்செய்யும்
ஆறுகாலபூஜையாம். ஆயின் திருவாதிரை பரமசிவம்
சகளீகரித்ததினமாகையால் விசேஷமானது. சமயா
சாரிகளென்னும் திருநெறித் தலைவர்களி லொருவரா
கிய மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் தமக்கு ஆசாரியமூர்த்
தமா யெழுந்தருளிய பரமசிவம் அருளிச் செய்தபடி
திருவுத்தர கோசமங்கையிற்சேர்ந்து சிவாலயத்துட்
சென்று பணிந்து தோத்திரஞ்செய்து சுவாமி குருமூ
ர்த்தமாகத் தரிசனம் கொடுக்கத்தரிசித்து விடைபெ
ற்றுக்கொண்டு திருவிடைமருதூர் முதலிய தலங்களு
க் குட்போய் சிவலிங்கதரிசனம் பண்ணிக்கொண்டு தி

ருவண்ணுமலைக் கெழுந்தருளி அருணுஜலேஸ்வரர் ஆசாரியமூர்த்தமாகத் தரிசனம்கொடுக்கத் தரிசித்து அங்கே வாசஞ்செய்து கொண்டிருக்கும்போது மார்கழிமீ திருவாதிரை நட்சத்திரத்திற்கு முன் பதினெரு தினமளவும் விடியற்காலத்தில் அங்கிருக்கு பெண்களெல்லாரும் ஒருவர் வீட்டுக்கு ஒருவர்போய்த் தோழியே! நமது கடவுளாகிய பரமசிவனை தோத்திரஞ் செய்யக்கேட்டும் இன்னமும்நித்திரை செய்யலாமா? உன்காது வலியகாதா? எழுந்திரு, அருணுஜலேஸ்வரரை தரிசிக்கலாமென்றுசொல்லி எல்லோரும் ஸ்நாநாதிநியமங்களை முடித்துக்கொண்டு வருமன்பினைக் கண்டு உள்ளத்திலானந்தங்கொள்ள அவர்கள் பேசிக்கொண்டதுபோல் "திருவெம்பாவை" யோதினர். ஆதலால் மார்கழிமீ சிவாலயங்களிலெல்லாம் ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகட்கு உற்சவம் நடப்பதும் திருவெம்பாவை யோதுவதுமாகப் பெரியோரால் ஏற்படுத்தப்பட்டு நடந்து வருகின்றன.

—[—]—

கார்த்திகை விரத மாத மகிமை.

கார்த்திகைமாதம் கார்த்திகை நட்சத்திரந் தொடங்கிபிரதிமாசக்கார்த்திகைநட்சத்திரந்தோறும்முருகக்கடவுளைமுன்னிட்டு அனுஷ்டிக்கும்விரதமாம். இதில்உபவாசஞ்செய்யஇயலாதவர்கள் இரவில் பழமுதலியஉணவுகொள்ளல் வேண்டும்.

—(—)—

ஏகாதசி விரத மகிமை.

விஷ்ணு துதி.

அரிதிவசமாமேகாதசி நன்னாளை
அனுஷ்டித்தருக்கு மாங்கதனைக்கண்டவ
விரதமனுஷ்டித் தளவிலாதபேர்கள்
மிகக்கதிசேர் குகையாலே சுரர்சோதிக்க
உருவமிடுமோகினியை விடுத்தமட்டில்
உறுதியாய்தன்மகனை வெட்டுங்கூர்வாள்
இருபுயத்திற் பூந்தொடையாள் வைகுந்தத்தே
இனத்தோடும் வைத்தனையே எம்பிரானே.

ஸ்ரீ ஏகாதசி மகத்துவத்தைத் திலீபச் சக்கரவர்த்திக்கு வசிஷ்டர் பின்வருமாறு சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீ ஹரிபக்தரிற் சிறந்த தூருவாசமகாரிஷிமகாமேருவில் வித்தியாதரர்கள் பூசிக்க ஒருவருஷம் வாசஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தனர். அப்போதொருநாள் ஒரு வித்தியாதரஸ்திரீ ஸ்ரீ வைகுந்தத்திற்குச் சென்று ஸ்ரீ மகாலட்சுமி திருவுள்ளமுவக்கயாழ்வாசித்து, அவளது ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களில் தரித்தபூமாலையை யாழில்கட்டிக்கொண்டு வருகிறதை தூருவாசர் கண்டு அக்கன்னிகைக்கு நமஸ்காரம்செய்து அம்மாலையைப்பெ

ற்றுக்கொண்டு இந்திரலோகத்துக்குப்போய் சகலதேவர்களும் ரிஷிகளும் புடைசூழ பவனிவருகிற இந்திரனை ஆசீர்வதித்து அம்மாலையைக் கொடுக்க, அவன் அதன் பெருமை தெரியாது அங்குசத்தால் வாங்கித் தானேறிவந்த ஐராவதத்தின் தலைமேல்வைக்க, அது கீழேதள்ளிக் காலால்மிதித்தது. அதுகண்டு தூருவாசர் கோபத்தோடு இந்திரா நீயும் பிரமவிஷ்ணு ருத்திராதிகளும் யாருடைய கடாக்ஷ வீக்ஷண்ணியத்தால் லோகேஸ்வரர்களா யிருக்கிறீர்களோ அந்தமகேஸ்வரியினுடைய பிரகாசத்தை உனக்கு க்ஷேமமுண்டாக நான் கொடுக்க, நீயதை யனாதரஞ் செய்தபடியால் உன்னுடைய சகலசம்பத்தும் க்ஷீணித்து நீயுந் துன்பமடையக் கடவாயெனச் சபித்தனர். அப்படியே ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மி தன்னிச்சையாகவே அந்தர்த்தான மாயினாள். உடனே இந்திரனுக்குரிய செல்வம்யாவுங்குறைந்து வருமைபெருகி பசிமுதலியவற்றால் வருந்த நேரிட்டது

பின்பு இந்திரன் ஸ்ரீ பதுமநாபனலன்றி வேறொருவரால் இத்துயரொழியாதெனவறிந்து, சகலதேவர்களும் புடைசூழ்ந்துவர திருப்பாற்கடலின் வடபாரிசத்திற் சேர்ந்து ஸ்ரீமந்நாராயணனைத் துதி செய்துக்கொண்டிருக்கையில் பக்தபராதீனராகிய ஸ்ரீஹரிகருடவாகனரூடராய் எழுந்தருள, அங்கிருந்த தேவர்களெல்லாம் தீர்க்கதெண்டன் சமர்ப்பித்து மாதவா, கோவிந்தா, வாசுதேவா எனத்துதிக்க, ஸ்ரீ பரந்தாமன்கிருபைகூர்ந்து இந்திராதி தேவர்களே, ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மி சுவர்க்கலோகத்தைவிட்டுத் திருப்பாற்கடலையடைந்ததால் சமஸ்தலோகங்களும் இவ்வித கஷ்டத்தையடை

யநேரிட்டது. அம்மகாலக்ஷுமி திருவவதாரநிமித்தம் திருப்பாற்கடலைக் கடையவேண்டும். ஆகையால் நீங்களும் தானவர்களும் சென்று மந்தரகிரியை மத்தாக நட்டு வாசுகியைத் தாம்பாகப்பூட்டி எம்முடைய திருநாமவுச்சரிப்பின் பலத்தால் திருப்பாற்கடலைக் கடையுங்கள். நாம் கூர்மாவதாரமாய் அந்தப் பர்வதத்தைச்சகல விதத்தாலும் தாங்குகிறோம். அதனால்உங்களுக்கு க்ஷேமம் உண்டாகும் பயப்படவேண்டாமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மறைந்தருளினர்.

அப்படியே அவர்களெல்லாரும் போய் நித்திய கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு மந்தரகிரியைநட்டு வாசுகியைப்பூட்டி ஸ்ரீபுருஷசூக்தத்தையுச்சரித்துக்கொண்டு புத்தியைப்பல விஷயங்களிற் செல்லவொட்டாமல் ஒருமைப்படுத்தி ஸ்ரீ அரியைத்தியானித்து ஆகார நித்திரைகளை யொழித்து திதிகளில்உத்தமமான ஏகாதசியில் திருப்பாற்கடலை கடைந்தபோது ஸ்ரீ விஷ்ணுவானவர் கூர்மாவதாரமாய் அத்தப் பர்வதத்தை முதுகிலேசுமந்து, சாயவொட்டாமல் ஒரு புயத்தால் அதன் சிரத்தைப்பற்றி நின்றனர். பிரதமத்தில் அதினின்று காளகூடவிஷம் பிரளய காலாக்கினிபோலெழ, அதைக்கண்டு பிரமன்முதலிய சகலதேவர்களும் பயந்தோடித்துதிக்க, ஸ்ரீகைலாசநாதர் அந்த விஷத்தைப் பானஞ்செய்து அவர்களைக் காப்பாற்றினர். பின்பு அசுத்தமாகிய ஜேஷ்டாதேவி யுண்டானுள்; அவளைக் கலிபுருஷனுக்கு நாயகியாக்கித் திரும்பவும் கடையும்போது உண்டான வாருணிதேவியை ஆதி சேஷனுக்கும், தந்திராதேவியை கருடனுக்கும், ஐராவதம், அமிர்தகலசம், காமதேனு முதலியவற்றை இந்திரனுக்கும் கொடுத்தார்கள். மறுநாள் துவாதசியில் சூரியோதய சமயத்தில் ஸ்ரீ மகாலட்சுமி அவதரித்தனள். அதற்குமேல் சந்திரனும் துளசிதேவியும் உண்டானர்கள். ஸ்ரீ ஹரி மகாலக்ஷுமியை மணம்புரிந்

து தேவர்களைநோக்கி மகாலக்ஷுமி தரிசனார்த்தமாக நீங்கள் உபாசித்தஏகாதசி பாபஹரதஞ்செய்தபடியால் சகலரும் இவ்விரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டியது; நீங்களெல்லோரும் எம்மையர்ச்சித்து திருத்துழாயோடு அமிர்தபாணஞ்செய்த துவாதசிமிகச்சிறந்தது. ஆகையால் ஏகாதசியில் புசிக்கிறவர்களும் துவாதசியில் எம்மை யாராதிக்காதவர்களும் நரகத்திற்கிறையாவது உண்மையெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளி யோக நித்திரையிலெழுந்தருளினார்.

அவ்வாறே தேவேந்திரன் முதல் சகலதேவர்களும் அனுட்டித்து முன்போலவே சகல போக பாக்கியங்களையு மடைந்தனர்கள்.

பிறகு பூலோகத்தில் பரமபாகவத சிகாமணியும் விதர்ப்பதேசாதிபதியும், சந்திரகுலத் தரசனுமாகிய ருக்குமாங்கத மகாராஜன் மேற்படி ஏகாதசிவிரதபலனையும் அதன் உண்மையையும் ஓர் காந்தர்வஸ்திரீயால் தெரிந்து, தான் அனுஷ்டித்து தன் ஆக்கினைக் குட்பட்ட நான்கு வருணத்தவரையும் அனுஷ்டிக்கச்செய்து சகலரும் முடிவில் நித்யானந்த கைவல்யமாக ஸ்ரீ வைகுண்டபதவியை அடைந்தனர்கள். அன்றுமுதல் ருக்குமாங்கத ஏகாதசி என்று இப்பூலோகத்தில் பெயர் வழங்கி வருகின்றது ஆகையினால்.

ஏகாதசியிரவில் ஸ்ரீ ஹரியை திவ்விய வஸ்திராபரணங்களா லலங்கரித்துச் சுகந்தபுஷ்பாதிகளைச் சாத்தி தூபதீபங்களால் ஆராதித்து பக்தியோடு வேதகானஞ்செய்துகொண்டே நித்திரையில்லாமல் இராக்காலத்தைக் கழித்து அருணோதயத்துக்கு முன்னே திருத்துழாய்க்கலந்த பரிசுத்த நீரிலே ஸ்நானஞ்செய்து பிதிர்தேவதைகளுக்குத் தர்ப்பணஞ்செய்து ஸ்ரீ ஹரிக்கும் பெரியபிராட்டியாருக்கும் பத்மமாலை தரித்துத் திருத்துழாயாலும் புஷ்பங்களாலும் தூப தீபங்களா

னும் ஆராதித்து, அவ்வாராதனத்தில் நூற்றெட்டு தீப மிருத்தி, பசுநெய், சர்க்கரைசேர்ந்த பாயசமும், நற் கனிகளும், வாசனைத்திரவியங்களோடுகூடிய அடைக் காயமுதும் சமர்ப்பித்து நமஸ்காரஞ்செய்து சமிதை யினால் அக்கினிவளர்த்தி ஸ்ரீ புருஷசூக்தத்தினாலே நூற்றெட்டு ஓமம் பண்ணி சூரியோதயத்துக்கு முன் தீர்த்தமும் துளசியும் சுவீகரித்து அன்னதானம் செ ய்து பின்பு தானும் புசித்து அன்றைப் பகற் பொழு ந்த நித்திரையில்லாமலே இதிகாச புராணங்களால் பக வத்குணானுபவஞ்செய்து போக்கி, அன்றிராத்திரியும் ஸ்திரீசங்கமின்றித் தனியே சுசியாய்த்தரையிற்படுத்து நித்திரிக்க வேண்டும். இப்படி துவாதசியில் ஸ்ரீ அரி யை ஆராதிப்பவருக்கு அவர் பெரிய பிராட்டியாரோ டு பிரசன்னமாய், இம்மையில் சர்வாபீஷ்டங்களையும் மறுமையில் பரமபதத்தையுங் கொடுத்தருளுவர்.

போகி பண்டிகை விரத மகிமை.

இது போகியென்னும் பெயரையுடையஇந்திரன் ஆஞ்ஞையால் மேகங்கள் மழைபொழிந்து உலகத்திற் குநன்மைசெய்வதால், அவ்விந்திரனைக்குறித்துக் கொ ண்டாடும் பண்டிகையென்றும்; பூமாலையைச் சூடிக் கொடுத்த நாச்சியார் மாதங்களுக்குள் உத்தமோத்த மமான மார்கழி மாதத்தில் விரதமிருந்து ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வோர் பாசுரமாக 30 பாசுரங்களைப் பாடி ஸ்ரீமந்நாராயணனை (திருப்பாவை) பாமாலையாலுகப் பித்து கடைசிநாளில் ஸ்ரீ பரமபதநாதனைத் திருமண ஞ்செய்துக்கொண்டு மேலாம் போகத்தை யனுபவித் தது போகிபண்டிகையென்றும்; மகரசங்கிரமேசத்தி யென்னும் ஒருசத்தியானவள் தக்ஷிணாயன ஆறுமாத மும் மனிதர்களை மூதேவிரூபமாயும், பசுக்களைப் புலி

ரூபமாயும், பிடித்துக் கொண்டிருக்கையில் அந்தப் பீடையை ஈஸ்வரன் ஹதஞ்செய்து மனிதர்களையும் பசுக்களையும் இரட்சித்தார்; பிறகு மனிதர்கள் அவ ளொழிந்தா ளென்னும் மஹா சந்தோஷத்துடன் ஸ்நானம் செய்து அன்று முதல்போகத்தை யனுபவித் தபடியால் போகிபண்டிகை யென்றும்; அன்றியும் மார்சழிமாதம் முழுவதும் விரதம்இருந்தவர்கள்இஷ்டசித்திகள் பெற்றுப் போகத்தை அனுபவித்ததாக பலகாரணங்கள் உள. இப்பேர்ப்பட்ட நாளில் யாவரும் ஸ்நானஞ்செய்து கடவுளைத் தொழுது அறுசுவையுடன் கூடிய அன்னமும் பண்டுபலாதிகளையும் தங்கள் தங்கள் சுற்றத்தாருடனும், புத்திரமித்திரர் களுடனும் புசித்துச் சந்தோஷமா யிருத்தல்வேண்டும்.

பொங்கல் பண்டிகை என்ற சங்கிராந்தி விரதமகிமை.

—(—)—

சூரியன்வருஷந்தோறும் வடபாதிக்கோளத்தைச்சார்ந்த மகரமுதல் மிதுனமீறாகிய ஆறு இராசிகளில் ஆறுமாதம் சஞ்சரிக்கிறபடியால் அதற்கு உத்தராயணம் (வடசஞ்சாரம்) என்றுபெயர். தென்பாதிக்கோளத்தைச்சார்ந்த கர்க்கடகமுதல் தனுசீறாகிய ஆறு இராசிகளில் ஆறுமாதம்சஞ்சரிக்கிறபடியால் அதற்குத் தக்ஷிணாயனம் (தென்சஞ்சாரம்) என்றுபெயர். இவ்விரண்டயனங்களும் தேவர்களுக்கு முறையே பகலும் இரவும் கூடிய ஒருநாளாகின்றது. எனவே சூரியன் தனுசில் சஞ்சரிக்குங்காலமாகிய மார்கழிமாதம் தேவர்களுக்கு விடியற்கால முகூர்த்தமாகின்றது; ஆதலான் இந்தமாதமுழுதும் விடியற்காலத்தில்நீராடிகடவுளைப் பூசித்துத்தோத்திரஞ்செய்வது விசேஷமாவதுமகரசங்கிரமேசத்தியென்னும் ஒருசத்தியானவள் தக்ஷிணாயன ஆறுமாதமும்மனிதர்களை ரூபேதவிரூபமாயும், பசுக்

களைப்புலிரூபமாயும் பீடித்துக்கொண்டிருந்த அந்தப் பீடை ஈஸ்வரபகவானுடை யனுக்கிரகத்தினால் நிவாரணமாகிச் சகலரும் சுத்தத்தை யடைந்தபடியால், சூரியன் வடபுரத்தில் திரும்பும் நாளாகிய தைமாதம் முதல்தேதி மகாசங்கிராந்தி உத்தராயண பிரதமபுண்ணியதினத்தில் எல்லோரும் சூரியன், இந்திரன், பிரமன், விஷ்ணு, ருத்திரன், மஹேஸ்வரன், சதாசிவன் முதலான தேவர்களைப் பூஜித்து லவணமின்றிய பாற்பொங்கல் நிவேதனஞ்செய்துபிதிர்தேவதைகளுக்குத் திலதர்ப்பணம் பண்ணி வேதியருக்கு இயன்றமட்டும் கோதானமுதல் தசதானமும், கெஜதானகாலமுதல் சோட்சமஹாதானமுங் கொடுக்கவேண்டியது. அந்த ஆறுமாதகாலமும் நாடும் வீடும் மூதேவியடைந்திருந்திருந்தபடியால் அவற்றைச்சுத்திசெய்துபழம்பாண்டங்களைக்கழித்துப் புதுபாண்டங்களில் சங்கிராந்திதினம் அமுதுசெய்யவேண்டும், அன்றியும் மூதேவியால்பீடிக்கப்பட்ட அந்த தக்ஷிணாயனகாலத்தில் புலிகள்பசுக்களைக்கொன்று புசித்துக்கொண்டிருந்தபடியால் பரமசிவம் மேற்குறித்த மகரசங்கிரமேசமதியை வாட்டி பசுக்களைக்கொண்டு புலிகளைத்துரத்தி ஹதஞ்செய்து மனிதருக்கும்பசுக்களுக்கும் சவுக்கியத்தைத்தந்தருளிய பாவனையாகமறுநாள் சாயங்காலம் பசுக்களுக்கு ஸ்நாநமுதலிய அலங்காரம்பண்ணிஅவைகளை முன் துரத்திப் பின்னே சுவாமியைஎழுந்தருளப்பண்ணவேண்டியது. இதன் பயன் (சகல சம்பத்துண்டாதல்.) இதுஅமிசுமான் என்னும் ஆகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

இத்தேசத்தில்பொங்கற்பண்டிகைக்குமுந்தியகாலமெல்லாம் விளைவுகாலமாயிருந்து அறுத்துச் சேர்த்த தானியங்களில்சூரியன்முகாந்தரமாய்விளைவுக்குவேண்டிய மழை முதலானதைப் பெய்வித்து க்ஷேமத்தையுண்டாக்கின கடவுளுக்கு உபசாரமாய் முதலில் அறுத்த தானியத்தின் அரிசியைப்பாலும்வெல்லமும்சேர்த்துச்சமைத்து கிழங்கு பண்டுபலாதிகளோடுசூரியன்

ரூபமாக எழுந்தருளியிருக்கிற கடவுளுக்குப்படைத்து பெருநாள்கொண்டாடுவதென்றும், உழவுக்குமாடு இன்றியமையாத துணையாகலான் அது விருத்தியடைய வேண்டுமென்னும்கோரிக்கையோடுமறுநாள் பொங்கலிட்டுக்கடவுளுக்குப்படைத்துத் துதித்து மாடுகளை அலங்கரித்துஊர்கோலம் வருவதென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்

சிவராத்திரி விரத மகிமை

சிவஸ் துதி.

வேதநாயகனேபோற்றி விண்ணவர் தலைவா போற்றி, மாதொருபாகாபோற்றி மறுசமயங்கண்மாளப் பேதகஞ்செய்வாய்போற்றி பிஞ்ஞகா போற்றிபோற்றி, பாதகமனைத்துந் தீர்க்கும் பராபரா போற்றிபோற்றி.

இவ்விரதம் வாதுளம் முதலிய எட்டு ஆகமங்களிலும், சாலோத்தரம்காலநிர்ணயமென்னும் உபாகமங்களிலும், பௌஷியோத்திரம், காந்தம்,வாயு,என்னும் பின்வருமாறு கூறப்பட்டிருக்கின்றது

பிரமதேவனும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் தங்களுக்குத் தாங்கள் ஒருவாதுவாதாடிகொண்டுபரமனைத்தேடினபோதுபரமசிவன்மனதிரங்கிமாசிமாதம்கிருஷ்ணபக்ஷம் சதுர்த்தசி சோமவாரந் திருவோண நக்ஷத்திரமுங் கூடியபுண்ணியதினம் இராத்திரி பதினலுநாழிகையில் அக்கினி ஸ்தாணுவில்நின்றுமஹேசுவரமூர்த்தமாக அடியுமுடியுங் காட்டாமல் பிரமவிஷ்ணுக்களுக்குத்தசரினந்தந்தனர். பின்புஇவர்களுடைய சரித்திரத்தை விசாரித்ததில் பிரமன் பரமசிவத்தின் திருமுடியைத் தரிசித்ததாகப் பொய்யும்,விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் திருவடியைத்தரிசிக்கவில்லையென்று மெய்யும்,விளம்பினபடியால்பிரமதேவருக்கு கோயில்லாம்மல் போகக்சட்

லிங்கோற்பவமூர்த்திக்கு ரட்சகர்த் தத்துவமுண்டாகக் கடவதென்று ஆசீர்வாதமும், அனுக்கிரகம் பண்ணியதுமன்றி அத்தரிசனமாவது ஒருமுகூர்த்தமப்படியே நிகழ்ந்து மற்றத்தேவர்களெல்லாந்தரிசித்தமையால்லிங்கோற்பவ காலமோர்முகூர்த்தமென்று ஷெ ஆகமங்களில் விதித்திருப்பதுமல்லாமல் இராத்திரி காலத்தில் பரமசிவம் மஹேசுவரமூர்த்தமாயுதித்தபடியினாலேசிவராத்திரியென நாமதேயம்வந்தது

பரமசிவமானது அக்கினிஸ்தாணுவில் நின்றுஉற்பத்தியானதாலும், அந்தஸ்தாணு லிங்கஸ்வரூபமானதாலும், லிங்கத்தில் நின்றும் மஹேசுவரமூர்த்தமாயுற்பத்தியானதாலும், லிங்கோற்பவமென்று நாமதேயமுண்டாயிற்று. அன்றியும் பிரமதேவனுக்குஇறுதிக்காலமாகியபிரளயத்தில் சீவராசிகள் முழுவதும் ஒழிந்துபோனஇராத்திரிகாலநான்குசாமத்திலும் பார்வதிதேவியார்பரமசிவனைப்பூசித்து மறுபடியுஞ் சிருஷ்டிதொடங்குங்காலத்தில் பார்வதிதேவியார் பரமசிவத்தைநோக்கி, நான் தேவரீரைப்பூசித்தமையாலிதற்குச்சிவராத்திரியென்றும், இந்தக்காலத்தில் விரதமிருந்து பூசிப்பவர்கள் சாயுச்சியம்பெறவுங் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்றுகேட்டுக்கொண்டனள். இதன்விவரணம்(உபதேசகாண்டத்திற்)கண்டுகொள்க.

மாசிமீ அமரபக்ஷச் சதுர்த்தசிதிதியில்சூரியோதயகாலத்தில் நித்தியகர்மானுஷ்டங்களை முடித்துச் சிவத்தியானத்துடன் அன்றுபகல் முழுவதும் உபவாசமாயிருந்து இராத்திரி நான்கு சாமத்திலும் நித்திரையில்லாமல் சிவபூசையில்லாதவர்கள் ஆலயத்திற் சென்று பரமசிவத்திற்கு அபிஷேக முதலானதுகள் செய்வித்துத் தரிசனம்பண்ணி மறுநாள் உதயமானவுடன் நித்திய கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு சிவதரிசனம்செய்து வந்து பாரணஞ்செய்யவேண்டியது. சிவராத்திரிதினம் இராத்திரி பதினொருநாழிகைக்குமேல்

ஒரு முகூர்த்தம் லிங்கோற்பவகாலமாக விதிக்கப் பட்டிருப்பதினல் அந்தக்காலத்தில் அவசியம் சிவதரிசனஞ் செய்யவேண்டும். சிவராத்திரி தினத்தில் பரார்த்த பூசையாவது, ஆத்துமார்த்த பூசையாவது, தங்கள் தங்கள் நியமப்பிரகாரம் நடத்தவேண்டியது. பரார்த்தத்துக்காவது, ஆத்துமார்த்தத் துக்காவது சூரியதேவர் முதலான பரிவாரங்களுக்கும், சோமாஸ்கந்த மூர்த்திமுதலானவர்களுக்கும் பூசை நடத்தவேண்டியதில்லை. பரார்த்தத்துக்கு மஹாலிங்க முதலான மூலமூர்த்திகளுக்கும், ஆத்துமார்த்தத்துக்கு மகாலிங்கமூர்த்திக்குமட்டும் பூசை நடத்தவேண்டியது. பரார்த்தத்திற்கும் ஆத்துமார்த்தத்திற்கு, மஹா கணபதிக்குமாத்திரம் நான்குகாலத்திற்கும் பூசை நடத்தலாம்.

மேலெழுதியநான்குகால பூசைக்கும் சிவராத்திரி விசேஷதினமாதலால் இதுகளோடு யதாவிதியான அபிஷேக முதலானதுகளும் புத்திர புட்பங்களும் சித்திரான்னங்களும் அபூபவகைகளும் சோடசோபசார தீபாராதனைகளும் நடத்தவேண்டியது. இந்தநான்குகால பூசைகளும் மகாலிங்கமூர்த்திக்கு அஷ்டபுஷ்பபூர்வமாக நடத்தவேண்டியது. அஷ்டபுஷ்ப விதியை ஆசாரியர்மூலமா யுணரவேண்டும். அஷ்டபுஷ்ப மென்பது அர்ச்சனைக்காகிய எண்வகைப்புட்பம். அன்றி மந்திர பூர்வமாயுள்ளதென் றுமுணர்க.

சுப்பிரமணியர் சஷ்டி விரத மகிமை.

இது ஐப்பசிமீ சுக்கிலபட்சத்துப் பிரதமை முதல் சஷ்டிவரையில் ஆறுநாளும் சுப்பிரமண்யக்கடவுளை முன்னிட்டு அநுஷ்டிக்கும்விரதமாம். இவ்விரதாநுஷ்டான காலத்தில் ஆறுநாளும் உபவாசம் செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு செய்ய இயலாதவர்கள் ஒவ்வொரு போதுணவு கொண்டு சஷ்டியில் உபவாசஞ் செய்தல்

வேண்டும். சர்வாலயங்களிலும் ஆறுநாளாகிய சஷ்டியில் சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்குச் சூரசம்ஹாரமகோத்ஸவம் நடத்தவேண்டும். இவ்விரதத்தை மெய்யன்புடன் 6-நாளும் அநுஷ்டித்துப்பூர்த்திசெய்து, 7-ம் நாள் அடியவர்களுக்கு மகேஸ்வரபூசை நடத்தல்வேண்டும்.

மாதந்தோறும் வரும் சுக்கிலபக்ஷத்துச் சஷ்டியிலே சுப்பிரமண்யக் கடவுளை வழிபட்டுப் பழவர்க்கம், பானகம், மிளகு இவற்றில் இயன்றதொன்றைஉட்கொள்ளல் உத்தமமாம்.

சஷ்டிவிரதத்தின் காரணம்:—ஸ்ரீ சுப்ரமண்யக்கடவுள் சூரபதுமனுடன் போர்புரியத் தொடங்கி ஆறுநாள்போர்புரிந்து ஆறுவதுநாள் அவனைவெற்றிகொண்டாராகலானு, அவ்வாறு நாற்களினும் அவனாற்றுயரடைந்துள்ள தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலியோர் துயருற்றுவாடி முருகக்கடவுளைத் துதித்துக் கொண்டிருந்தார்களாகலானும், அவ்வைதிகப்படி அவ்வாறுநாளும் உபவாசமாகவிருந்து அம்முருகக்கடவுளின் திருப்புகழ்களையே தோத்திரஞ் செய்து கொண்டிருப்பது வழக்கம்.

புரட்டாசி மாதத்தில் வரும் மாளயபக்ஷ அமாவாசை விரத மகிமை.

சாஸ்திரங்களில் கூறியுள்ள தேவ வருஷக் கணக்கின்படி புரட்டாசிமாதம் நடுராத்திரி யாகையாலும், நிஸ்ஸப்தமாயிருக்கும் அக்காலமேதேவர்களாராதனைக்கும் பிதிரர்களுபசாரத்திற்கு முரியதென்பது நான்முறைமை யாகையாலும், அம்மாதத்தில் பிதிரர்கள் யாவருக்கும் தர்ப்பணஞ் செய்து அவர்கட்குப் பிரீதியாகும் வண்ணம் பிராமண போஜனம் செய்விப்பதும் வழக்கம். அன்றியும் மாதந்தோறும் வரும் அமாவாசைக்கும் உபவாசமிருந்து பிதிர் தர்ப்பணம் செய்வது மிகவுத்தமோத்தமமே.

விநாயகர் சுக்கிரவார விரதமகிமை.

இது வைகாசிமாதம் சுக்கிலபட்சத்து முதற்சுக்கிரவாரந் தொடங்கிப்பிரதி சுக்கிரவாரந்தோறும் விநாயகக்கடவுளைக் குறித்து அநுஷ்டிக்கும் விரதமாம். இவ்விரததினத்தில்கனி முதலியன இராப்போதில் உட்கொள்ளல் வேண்டும்.

சுக்கிரவார விரதமகிமை.

இது சித்திரைமாதம் சுக்கிலபக்ஷத்து முதற்சுக்கிரவாரந் தொடங்கிப்பிரதி சுக்கிரவாரந்தோறும் உமாதேவியாரை முன்னிட்டு அநுஷ்டிக்கும்விரதமாம். இவ்விரததினத்தில் ஒருபோது பகலில் உணவுகொள்ளல் வேண்டும். இம்மாதத்துப் பௌர்ணமியே சித்திரைப் பௌர்ணமிஎனப்படும். அத்தினத்தில்சர்வ சிவாலயங்களிலும் விசேஷ அபிஷேகாதிகள் நடக்கும்.

பிரதோஷ விரதமகிமை.

இது சுக்கிலபக்ஷம் கிருஷ்ணபக்ஷம் இரண்டிலும் வருகின்ற திரயோதசி திதியில் சூரியாஸ்தமயனத்துக்கு முன் மூன்றேமுக்கால் நாழிகையும். பின்மூன்றேமுக்கால் நாழிகையுமாய் உள்ள காலமாகியபிரதோஷகாலத்தில் சிவபெருமானை முன்னிட்டு அநுஷ்டிக்கும் விரதமாம் இவ்விரதம்ஐப்பசி, கார்த்திகை, சித்திரை, வைகாசி என்னும்நான்குமாதங்களில் ஒன்றிலே சனிப்பிரதோஷமுதலாகத்தொடங்கிஅநுஷ்டித்தல்வேண்டும். இதில் பகற்போதில் போசனஞ் செய்யலாகாது. சூரியாஸ்த மயனத் திற்கு நான்கு நாழிகைக்கு முன்ஸ்நானஞ்செய்து சிவபூசைப்பண்ணிச் சிவாலயஞ்சென்று தரிசனஞ்செய்துகொண்டு பிரதோஷகாலம் நீங்கியபின் உணவுகொள்ளல்வேண்டும். பிரதோஷகாலத்தில் போஜனம்சயனம், ஸ்நானம், விஷ்ணு தரிசனம் முதலியன செய்யலாகாது. சூரியாஸ்தமயனத்திற்குமுன்மூன்றேமுக்கால் நாழிகையே சிவதரிசனத்திற்கு விசேஷமானது.

மகிழடி உற்சவ மகிமை.

திருவொற்றியூரில் தியாகேசப் பெருமானுக்கு மாசி மாதத்தில் நடக்கும் பிரமோத்ஸவத்தில் ஒன்பதாம் நாள் மகநட்சத்திரத்தில் திருக்கலியாண மகோத்ஸவம் நடப்பது வழக்கம். இவ்வாறிருக்க, ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சங்கிலிநாச்சியாரை மணம்புரியும் பொருட்டு "நான் உன்னைப்பிரியேன்" என, அங்குள்ள மகிழமரத்தினடியிச் சபதஞ்செய்து தந்ததும், அதேமாதம் அதே நட்சத்திரமாகையால், அவ்வைதிகத்தின்படி, அன்றைக்கே ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளையும் எழுந்தருளச்செய்து மகிழடி சேவை செய்விப்பதும் சம்பிரதாயம். ஆனால் பூர்வம் இமாசலத்தில் உமாமகேஸ்வரர் திருக்கலியாண காலத்தில், தேவர்கள் ரிஷிகள் மனிதர்கள் முதலியசமஸ்தஜனங்களும்அங்கு ஒன்றுகூடி யிருந்தமையால், வடதிசை தாழ்ந்துதென்றிசையுயர, அப்போது எம்பெருமாள் அகஸ்தியரைத் தென்றிசைக்கண்சென்றிருந்து பூமியைச் சமநிலைப்படுத்தும்படி ஏவ, முனிவர் பெருமான் சுவாமியை நோக்கி, அம்மை யப்பர் திருமணக் கோலத்தைத்தரிசிக்கும் புண்ணியம் பெறுமைக்கு மனம்வருந்திநிற்க, இக்கோலத்தை மாசிமக நட்சத்திரத்தில் திருவொற்றியூரில் உனக்குக் காட்டியருள்வோம் என்று திருவாய்மலர்ந்தனர். அவ்வாறே அம்முனிவர் பெருமான் திருவொற்றியூரின் கண் சென்று தம்பெயரால் ஓர் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து தவம்புரிந்து வருகையில் கண்ணுதற் பெருமான் தாம்வாக்களித்தவண்ணமே க்ஷேத்ரத்தில் மாசிமகநட்சத்திரத்தில்மகிழடியின் கீழடியின் கீழ் திருமணக்கோலத்தைக் காட்டியருளினர் இந்த ஐதிகமும் இப்போது நடந்து வருகின்றது.

மைலாப்பூர் அங்கம்பூம்பாவை உற்சவத்தின் மகிமை!!

சென்னை திருமயிலையிற் கபாலீசரும் பங்கினிமாதம் நடக்கும் பிரமோத்ஸவத்தில் ஒன்பதாம் தினம் உத்திர நட்சத்திரத்தில் திருமண உற்சவம் நடப்பது வழக்கம்.

ஸ்ரீ திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளின் காலத்தில் அவருக்கு திருமணம் செய்விக்க எண்ணி வளர்த்து வந்தசிவநேசச் செட்டியாரின் அருமை புதல்வி அங்கம்பூம்பாவையென்பவள் தனதுதோழியாருடன் பூங்காவிற் சென்று பூக்கொய்யவும் கடவுள் செயலாய் அரவந்தீண்டி மரித்தனல். அவள் தந்தை அப்பெண் உயிர் பெற்றெழ எவ்வளவோ முயன்றும் பயன்படாமையால் மனம் வருந்தி மகளைச்சுட்டெரித்துச் சாம்பலையும் எலும்பையும் ஓர்பாண்டத்திற்பெய்து வைத்து ஸ்ரீ திருஞான சம்பந்தமூர்த்திகளின் வரவை எதிர்பார்த்திருந்தனர் பின்னர் சுவாமிகள் திருவொற்றியூர்க் கெழுந்தருளி இருப்பதையுணர்ந்த செட்டியார் அங்கு சென்று மூர்த்திகட்கும் வந்தனைவழிபாடியற்றித்தமது குறையே விண்ணப்பித்தவுடன் அம்மூர்த்திகள் மனதிரங்கி திருமயிலைக் கெழுந்தருளி மட்டிட்டபுண்ணையுங்கானல் என்னும் திருப்பதிகம் ஓதி அப்பெண்ணின் எலும்பைச்சேமித்து வைத்திருந்த குடத்தினின்றும் பெண்ணுருக்கொண்டு வரும்படியருளினர். அன்று கபாலீசருக்கு திருக்கலியாண மகோற்சவ தினமாகையால் அம்மகோற்சவத்துடன் இவ்வைதீகத்தையும் நடத்தவே அப்போது நாயன்மார்கள் அனைவரும் அக்காட்சிக் கெழுந்தருளினர்களாதலால் அதை அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்கள் உற்சவமென சொல்வதுண்டு.

சர்வ விரத மகிமை கொத்து

முற்றிற்று.

—[*]—

18/306